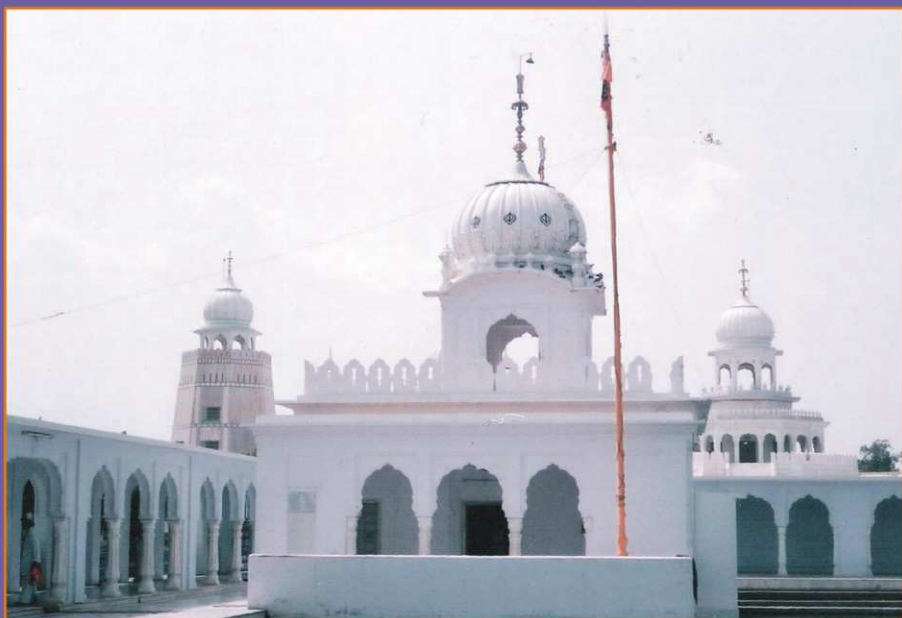

ਬਾਲ ਉਪਦੇਸ਼

ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਬੋ ਕੀ ਤਲਵੰਡੀ, ਗੁਰੂ ਕਾਂਸ਼ੀ (ਬਠਿੰਡਾ)

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਲਿਖਣਸਰ ਸਾਹਿਬ (ਸਾਬੋ ਕੀ ਤਲਵੰਡੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਬਠਿੰਡਾ)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਵਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਥੇ ਆ ਕੇ ਬੈਲ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਜਾਣਗੇ । ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਆ ਕੇ ਉੜਾ ਐੜਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ।

ਬਾਲ ਉਪਦੇਸ਼

ਲੇਖਕ :

ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦਾ ਦਾਸ—

ਭਾਈ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

(ਵਿਦਿਆਰਥੀ—ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ ਮਹਿਤਾ)

Baal Updesh

ਭੇਟਾ : ੨੦ ਰੁਪਏ

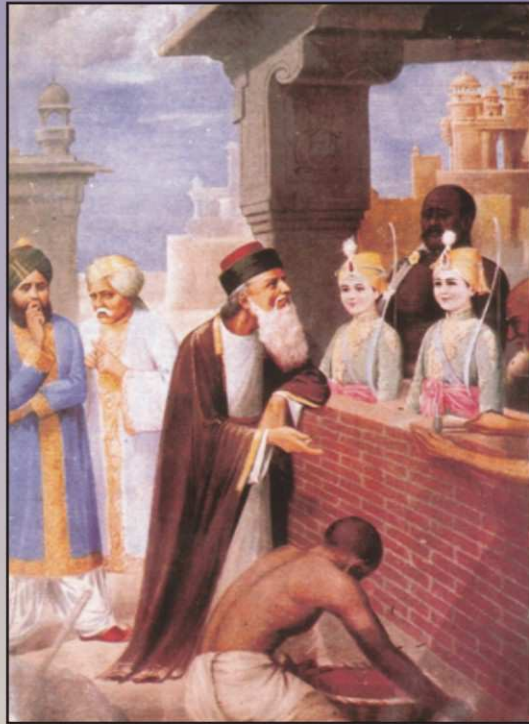
ਲੇਖਕ ਵੱਲੋਂ

ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਾਲ ਉਪਦੇਸ਼ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਛਪਵਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਦਲਾ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ । ਸਿਰਫ ਛਪਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਤੇ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਦਾਸ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਅਤੀ ਧਨਵਾਦੀ ਹੋਵੇਗਾ ।

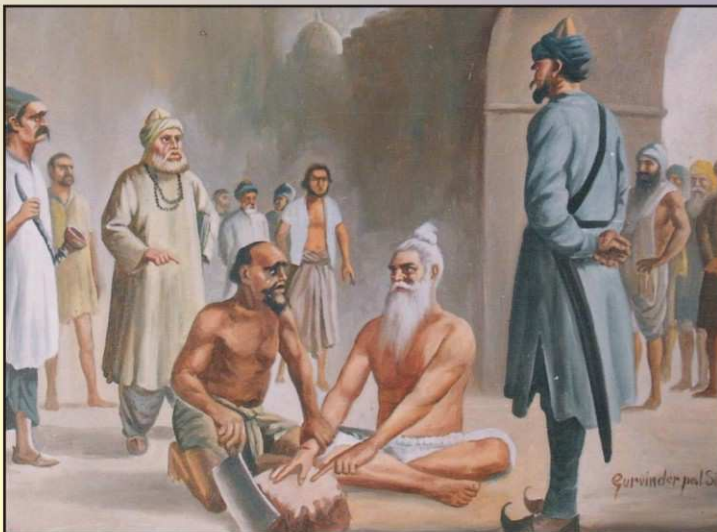
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ ॥

ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ 'ਬਾਲ ਉਪਦੇਸ਼' ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਤਾਰਾ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੀ ਵੈਬਸਾਈਟ 'www.damdemitaksal.com' ਤੋਂ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ।
ਸਾਰਾ ਬਾਲ ਉਪਦੇਸ਼ ਬੋਲ ਕੇ ਭਰ ਕੇ ਇੰਟਰਨੈਟ ਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ।

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਬਾਬਾ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਬਾਬਾ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ
੧੩ ਪੋਹ ਸੰਮਤ ੧੭੬੧ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ੧੨ ਦਸੰਬਰ ਸੰਨ ੧੭੦੪ ਈਸਵੀ ਨੂੰ
ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਕੰਧ ਵਿਚ ਚਿਣਾ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ।

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ੫ ਮੱਘਰ ੧੭੯੫ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ੫ ਨਵੰਬਰ ੧੭੩੮ ਈਸਵੀ
ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਬੰਦ ਬੰਦ ਕੱਟ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ।

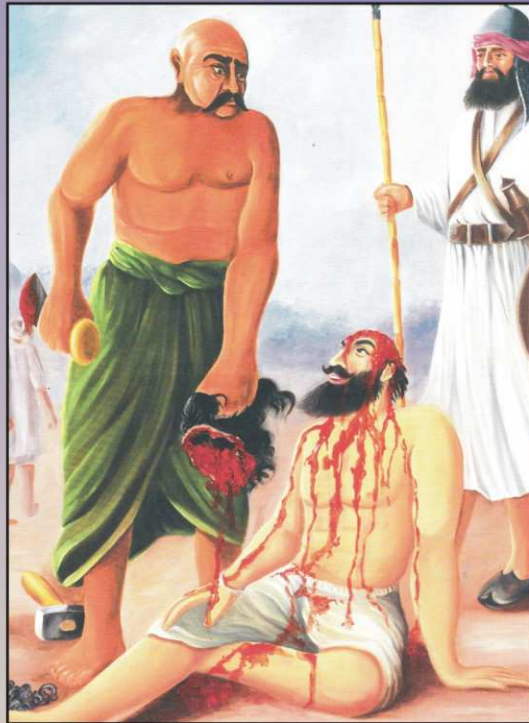
ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਥੇਦਾਰ ਸ਼ਹੀਦ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ੩੦ ਕੱਤਕ ਸੰਮਤ ੧੮੧੪ ਬਿਕ੍ਰਮੀ
੧੧ ਨਵੰਬਰ ਸੰਨ ੧੭੫੭ ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਸੀ ।

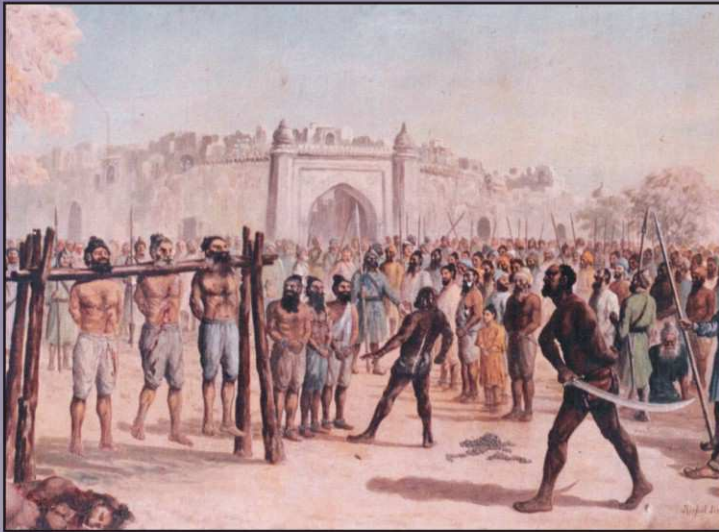
ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦਾ ਇਹ ਸਾਕਾ ੧੧ ਹਾੜ ਸੰਮਤ ੧੭੭੩ ਬਿਕ੍ਰਮੀ
੯ ਜੂਨ ਸੰਨ ੧੭੧੬ ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਕੁਤਬ ਮੀਨਾਰ ਨੇੜੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ।

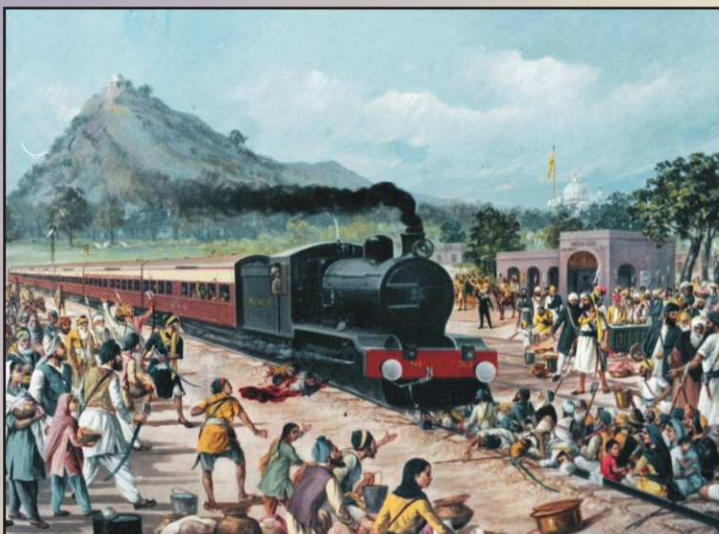
ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ੧ ਸਾਵਣ ਸੰਮਤ ੧੮੦੨ ਬਿਕ੍ਰਮੀ
੧ ਜੁਲਾਈ ਸੰਨ ੧੭੪੫ ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਸੀ ।

ਭਾਈ ਸੁਬੇਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਸ਼ਾਹਬਾਜ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਪਿਤਾ ਪੁੱਤਰ) ਨੂੰ ੧੨ ਭਾਦਰੋਂ ਸੰਮਤ ੧੮੦੨ ਬਿਕ੍ਰਮੀ
੧੦ ਮਾਰਚ ਸੰਨ ੧੭੪੬ ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਚਰਖੜੀਆਂ 'ਤੇ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ।

ਮੀਰ ਮਨੂ (ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਸੂਬਾ) ਸੰਮਤ ੧੮੦੫ ਤੋਂ ੧੮੦੯ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਸੰਨ ੧੭੪੮ ਤੋਂ ੧੭੫੨ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਾਕਾ ੧੪ ਕੱਤਕ ਸੰਮਤ ੧੯੭੯ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ੩੦ ਅਕਤੂਬਰ ੧੮੨੨ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ੳ (ਊੜਾ)

ਓਅੰਕਾਰ

ਅ (ਐੜਾ)

ਐਨਕ

ੲ (ਈੜੀ)

ਇੱਟ

ਸ (ਸੱਸਾ)

ਸੇਬ

ਹ (ਹਾਹਾ)

ਹਾਥੀ

ਕ (ਕੱਕਾ)

ਕਿਰਪਾਨ

ਖ (ਖੱਖਾ)

ਖੰਡਾ

ਗ (ਗੱਗਾ)

ਗੁਰਦੁਆਰਾ

ਘ (ਘੱਘਾ)

ਘੋੜਾ

ਕ (ਕੱਕਾ)

ਕੰਕਾ

ਚ (ਚੱਚਾ)

ਚੌਰ

ਛ (ਛੱਛਾ)

ਛਤਰੀ

ਜ (ਜੱਜਾ)

ਜੱਗ

ਝ (ਝੱਝਾ)

ਝਾੜੂ

ੜ (ੜੱੜਾ)

ੜ

ੜੜਾ

ਟ (ਟੈਂਕਾ)

ਟਰੈਕਟਰ

ਠ (ਠੱਠਾ)

ਠੇਲਾ

ਡ (ਡੱਡਾ)

ਡੱਡੂ

ਢ (ਢੱਢਾ)

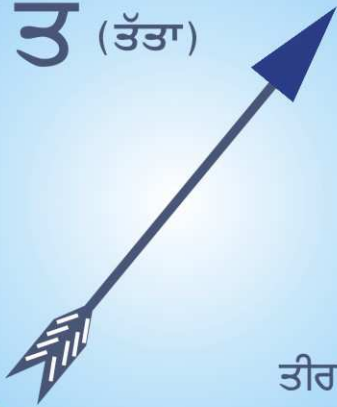
ਢਾਲ

ਲ (ਲਾਲਾ)

ਲਾਲਾ

ਤ (ਤੱਤਾ)

ਤੀਰ

ਥ (ਥੱਥਾ)

ਥਣ

ਦ (ਦੱਦਾ)

ਦਵਾਤ

ਧ (ਧੱਧਾ)

ਧਨੁਸ਼

ਨ
(ਨੰਨਾ)

ਨਿਸ਼ਾਨ
ਸਾਹਿਬ

ਯ (ਯਥੀਯਾ)

ਯੱਕਾ

ਰ (ਰਾਰਾ)

ਰੰਬਾ

ਲ ਲੱਲਾ

ਲਾਲਟੈਨ

ਵ (ਵਵਾ)

ਵੇਲਣਾ

ੜ (ੜਾੜਾ)

ੜ

ੜਾੜਾ

ਸ਼ (ਸ਼ਸ਼ਾ)

ਸ਼ੇਰ

ਖ਼ (ਖ਼ਖ਼ਾ)

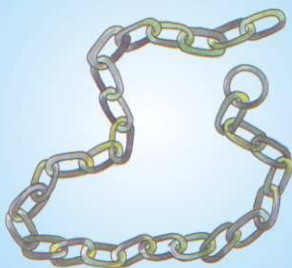
ਖ਼ਰਬੂਜ਼ਾ

ਗ਼ (ਗ਼ਗ਼ਾ)

ਗ਼ੁਬਾਰਾ

ਜ਼ (ਜ਼ਜ਼ਾ)

ਜ਼ੰਜੀਰ

ਫ਼ (ਫ਼ਫ਼ਾ)

ਫ਼ੁਹਾਰਾ

www.archive.org/details/namdhari

੧੫

ਬਾਲ ਉਪਦੇਸ਼

ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀ ਦੇ ਅੱਖਰ

ੳ	ਅ	ੲ	ਸ	ਹ
ਕ	ਖ	ਗ	ਘ	ਙ
ਚ	ਛ	ਜ	ਝ	ਞ
ਟ	ਠ	ਡ	ਢ	ਣ
ਤ	ਥ	ਦ	ਧ	ਨ
ਪ	ਫ	ਬ	ਭ	ਮ
ਯ	ਰ	ਲ	ਵ	ੜ
ਲ਼	ਸ਼	ਖ਼	ਗ਼	ਜ਼ ਫ਼

ਨੋਟ : ਉੱਤੇ ਐੜੇ ਦੀ ਇਕ ਇਕ ਪੰਗਤੀ, ਮੁਹਾਰਨੀ ਦੀ ਇਕ ਇਕ, ਦੋ ਦੋ ਜਾਂ ਪੰਜ ਪੰਗਤੀਆਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਕ ਇਕ ਪੈਰਾ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੰਜ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਵੇਖ ਕੇ ਬੁਲਾ ਕੇ ਲਿਖਾਉ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਤਾਦ ਜਬਾਨੀ ਬੋਲ ਕੇ ਲਿਖਾਵੇ। ਜੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅੱਖਰ ਨਾ ਪੱਕਣ ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਾਉ ਕਿਉਂਕਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਖਾਈ ਵੀ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੱਖਰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ

ੳ—ਊੜਾ	ਅ—ਐੜਾ	ੲ—ਈੜੀ	ਸ—ਸੱਸਾ	ਹ—ਹਾਹਾ
ਕ—ਕੱਕਾ	ਖ—ਖੱਖਾ	ਗ—ਗੱਗਾ	ਘ—ਘੱਘਾ	ਙ—ਙੰਙਾ
ਚ—ਚੱਚਾ	ਛ—ਛੱਛਾ	ਜ—ਜੱਜਾ	ਝ—ਝੱਝਾ	ਵ—ਵੰਵਾ
ਟ—ਟੈਂਕਾ	ਠ—ਠੱਠਾ	ਡ—ਡੱਡਾ	ਢ—ਢੱਢਾ	ਣ—ਣਾਣਾ
ਤ—ਤੱਤਾ	ਥ—ਥੱਥਾ	ਦ—ਦੱਦਾ	ਧ—ਧੱਧਾ	ਨ—ਨੰਨਾ
ਪ—ਪੱਪਾ	ਫ—ਫੱਫਾ	ਬ—ਬੱਬਾ	ਭ—ਭੱਭਾ	ਮ—ਮੰਮਾ
ਯ—ਯਈਯਾ	ਰ—ਰਾਰਾ	ਲ—ਲੱਲਾ	ਵ—ਵਵਾ	ੜ—ੜਾੜਾ
ਲ਼—ਲ਼ਲ਼ਾ	ਸ਼—ਸ਼ਸ਼ਾ	ਜ਼—ਜ਼ਜ਼ਾ	ਖ਼—ਖ਼ਖ਼ਾ	ਗ਼—ਗ਼ਗ਼ਾ
				ਫ਼—ਫ਼ਫ਼ਾ

ਨੋਟ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ (ਸਿਆਮ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ (ਸਯਾਮ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਆਮ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ (ਸ਼ਾਮ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ । ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਅਵਾਜ਼ ਤੇ ਇੱਕੋ ਅਰਥ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ (ਸਿਆ, ਸਿਆ), (ਸਯ, ਸਯਾ), (ਸ਼, ਸ਼ਾ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕੋ ਹੀ ਅਵਾਜ਼ ਹੈ ।

ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਬਿੰਦੀ ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ

ਇਹ ਅੱਖਰ ਪੋਲੇ ਬੋਲਣੇ ਹਨ । ਜਬਾਨ ਤਾਲੂ ਨਾਲੋਂ ਪਿਛਾਂਹ ਰੱਖਣੀ ਹੈ । ‘ਸ਼ਸ਼ਾ’ ਤੇ ‘ਜ਼ਜ਼ਾ’ ਬੋਲਣ ਲੱਗਿਆਂ ਮਗਰੋਂ ਐੜੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਬੋਲਣੀ ਹੈ, ਸਿਆ ਸਿਆ (ਸ਼ਯ ਸ਼ਯਾ), ਜਿਆ ਜਿਆ (ਜ਼ਯ ਜ਼ਯਾ) । ‘ਖ਼’ ਅਤੇ ‘ਗ਼’ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਗਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੋਲੀ ਲਿਆਉਣੀ ਹੈ । ‘ਫ਼’ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੋਲੀ ਲਿਆਉਣੀ ਹੈ, ਬੁੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਜੁੜਨ ਦੇਣੇ । ਇਹਨਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਮਗਰੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਐੜੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਬੋਲਣੀ ਹੈ, ਖ਼ਾਅ ਖ਼ਾਅ, ਗ਼ਾਅ ਗ਼ਾਅ, ਫ਼ਾਅ ਫ਼ਾਅ ।

ਲ਼—ੜੜਾ ਅੱਖਰ ਪੋਲਾ ਬੋਲਣਾ ਹੈ, ਜਬਾਨ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਲਾਉਣੀ ਹੈ, ਝਾੜੇ ਅੱਖਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲੋਂ ਜਬਾਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਘੱਟ ਹਿਲਾਉਣੀ ਹੈ । ਇਹ ਪੋਲਾ ਝਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ‘ਲ਼’ ਅੱਖਰ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਲੀ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਅੱਖਰ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢੀ ਹੈ । ‘ਲ਼’ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੀ ਬਗੈਰ ਲਿਖਣ ਤੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਹਿੰਦੀ ਬੋਲੀ ਦੇ ਅੱਖਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ।

ਕ, ਖ, ਗ, ਘ, ਇਹਨਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਗਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਛੰਛੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਇਹਨਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਗਲੇ ਦੇ ਥਲਿਓਂ ਲਿਆ ਕੇ ਸਿੱਧੀ ਨੱਕ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆ ਕੇ ਬੋਲਣੀ ਹੈ । ਇਹਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂ ‘ਯ’ ਅੱਖਰ ਬੋਲਣਾ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਜਬਾਨ ਦਬਾ ਕੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਵਾਜ਼ ਲਿਆ ਕੇ ਬੋਲ ਕੇ ਪਕਾਉ ।

‘ਛ’ ਅੱਖਰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਦੂਜਾ ਤਰੀਕਾ :- ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਡਾ ਬੁਲਾਉ ਜਦੋਂ ਅੰਡਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਕ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਅੰਡਾ ਬੁਲਾਉ ਜਦੋਂ ਅੰਡਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਕ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਅੰਡਾ ਬੁਲਾਉ, ਜਦੋਂ ਅੰਡਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਕ ਜਾਵੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਡਾ ਬੁਲਾਉ। ਜਦੋਂ ਅੰਡਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਕ ਜਾਵੇ, ਉਦੋਂ ਛਾਣ ਪੰਜ ਜਾਂ ਸਤ ਵਾਰੀ ਲਗਾਤਾਰ ਬੁਲਾਉ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਖਾ ਹੀ ਛ ਬੋਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਚਾ ਅੱਖਰ ਬੋਲਣ ਲੱਗਿਆਂ ਜਬਾਨ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਛਾ ਅੱਖਰ ਬੋਲਣ ਲੱਗਿਆਂ ਜਬਾਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਛੱਛਾ ਅੱਖਰ ਬੋਲਣਾ ਹੈ, ਮੂੰਹ ਦੀ ਹਵਾ ਬਾਹਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣੀ ਹੈ।

ਨੋਟ:-ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ ਇਹਨਾਂ ਪੰਜ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਟਿੱਪੀ ਅੱਧੇ ਨੰਨੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੰਦਰ, ਅੰਦਰ, ਸੰਸਾਰ, (ਵੰਞਾ, ਯੰਨਿਆਂ)।

‘ਵ’ ਅੱਖਰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ :- ਕਈ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ (ਯੰਨਿਆਂ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੌਖਾ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਸਮਝ ਨਾ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਅਨ-ਨਿਆਂ ਬੁਲਾਉ ਜਦੋਂ ਨਿਅਨ-ਨਿਆਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਕ ਜਾਵੇ ਉਦੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ‘ਵ’ (ਯੰਨਿਆਂ) ਸੌਖਾ ਹੀ ਬੋਲ ਲਵੇਗਾ।

ਤ, ਥ, ਦ, ਧ, ਨ, ਇਹਨਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਲੱਗਿਆਂ ਜਬਾਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਤ, ਠ, ਡ, ਢ, ਣ, ਇਹਨਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਲੱਗਿਆਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤਾਲੂ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਬਾਨ ਉੱਥੇ ਕੰਢੇ ‘ਤੇ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇੱਥੋਂ ਅਵਾਜ਼ ਸਾਫ਼ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਿੱਛੇ ਜਬਾਨ ਲਾ ਕੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਪਕਾਉ। ‘ਨ’ ਅੱਖਰ ਦੋਹਾਂ ਪੰਗਤੀਆਂ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

‘ਰ’ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ :- ਪਹਿਲਾਂ ਚਾ ਬੁਲਾਉ, ਚਾ ਬੁਲਾਉਣ ਲੱਗਿਆਂ ਜਿੱਥੇ ਜਬਾਨ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਹੀ ਚਾ ਬੁਲਾਉਣ ਲੱਗਿਆਂ ਜਬਾਨ ਦਾ ਸਿਰਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਥੋਂ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਲੰਮੀ ਸੁਰ ਵਿਚ ‘ਰ’ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਲਾਉ। ਚਾ ਰਾ ਚੀ ਰੀ ਚੂ ਰੂ ਚੇ ਰੇ ਚੈ ਰੋ ਚੋ ਰੰ ਚੰ ਚਾਂ ਰਾਂ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਸਵੇਰੇ ਸ਼ਾਮ ਪੰਜ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਹਫਤਾ ਬੁਲਾਉ।

ਨਾਨਕ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕੋਈ ਨਾਣਕ ਬੋਲਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ‘ਨਕ ਨਾ’ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਬੁਲਾਉ। ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਣਕ ਦੀ ਥਾਂ ਨਾਨਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

‘ੜ’ ਤੇ ‘ਣ’ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ :- ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ‘ਡ’ ਬੁਲਾਉ, ‘ਡ’ ਬੋਲਣ ਲੱਗਿਆਂ ਜਬਾਨ ਦਾ ਸਿਰਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤਾਲੂ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕੰਢੇ ‘ਤੇ ਜਬਾਨ ਦਾ ਸਿਰਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੰਡੇ ਤੇ ਜਬਾਨ ਦਾ ਸਿਰਾ ਅੰਦਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉ। ਨੱਕ ਰਾਹੀਂ ਅਵਾਜ਼ ਕੱਢ ਕੇ ਟਾਣੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਰਾਹੀਂ ਅਵਾਜ਼ ਕੱਢ ਕੇ ਝਾੜੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਨੋਟ : ‘ਜਬਾਨ’ ਤੇ ‘ਅਵਾਜ਼’ ਇਹ ਫ਼ਾਰਸੀ ਤੇ ਉਰਦੂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਾਰਸੀ ਤੇ ਉਰਦੂ ਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਲਣ ਲੱਗਿਆਂ ਜਬਾਨ ਤਾਲੂ ਨਾਲੋਂ ਪਿਛਾਂਹ ਰੱਖ ਕੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਜ਼’ ਪੈਰ ਬਿੰਦੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜਬਾਨ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਜ਼’ ਪੈਰ ਬਿੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜੀਭ ਹੈ, ਜਬਾਨ ਨਹੀਂ।

ਪਾਠ ਦੂਜਾ (੨)

ਭੁਲਾਵੇਂ ਅੱਖਰ

ਸ	ਸ਼	ਛ	ਜ	ਜ਼
ਖ	ਖ਼	ਗ	ਗ਼	ਫ
ਫ਼	ੜ	ਲ਼	ਝ	ਅ
ਥ	ਘ	ਤ	ਠ	ਦ
ਹ	ਯ	ਨ	ਚ	ਣ
ਬ	ਲ	ਢ	ਰ	ਵ
ਓ	ਮ	ਪ	ਵ	ਕ
ਟ	ਭ	ਫ	ੲ	ਡ
		ਧ		

ਪਾਠ ਤੀਜਾ (੩)

ਲਗਾਂ ਮਾਤ੍ਰਾਵਾਂ

ਮੁਕਤਾ	ੜ ਕੰਨਾ	ਫਿ ਸਿਹਾਰੀ
ਭਿਹਾਰੀ	ਯ ਔਂਕੜ	ਦੁਲੈਂਕੜ
ਲਾਂ	ਦੁਲਾਵਾਂ	ਹੋੜਾ
ਕਨੌੜਾ	ਟਿੱਪੀ	ਕੰਨਾ-ਬਿੰਦੀ
ਅੱਧਕ		

ਪਾਠ ਚੌਥਾ (੪)

ਮੁਹਾਰਨੀ

ਅ	ਆ	ਇ	ਈ	ਉ	ਊ	ਏ	ਐ	ਓ	ਔ	ਅੰ	ਆਂ
ਸ	ਸਾ	ਸਿ	ਸੀ	ਸੁ	ਸੂ	ਸੇ	ਸੈ	ਸੋ	ਸੌ	ਸੰ	ਸਾਂ
ਹ	ਹਾ	ਹਿ	ਹੀ	ਹੁ	ਹੂ	ਹੇ	ਹੈ	ਹੋ	ਹੌ	ਹੰ	ਹਾਂ
ਕ	ਕਾ	ਕਿ	ਕੀ	ਕੁ	ਕੂ	ਕੇ	ਕੈ	ਕੋ	ਕੌ	ਕੰ	ਕਾਂ
ਖ	ਖਾ	ਖਿ	ਖੀ	ਖੁ	ਖੂ	ਖੇ	ਖੈ	ਖੋ	ਖੌ	ਖੰ	ਖਾਂ
ਗ	ਗਾ	ਗਿ	ਗੀ	ਗੁ	ਗੂ	ਗੇ	ਗੈ	ਗੋ	ਗੌ	ਗੰ	ਗਾਂ
ਘ	ਘਾ	ਘਿ	ਘੀ	ਘੁ	ਘੂ	ਘੇ	ਘੈ	ਘੋ	ਘੌ	ਘੰ	ਘਾਂ
ਙ	ਙਾ	ਙਿ	ਙੀ	ਙੁ	ਙੂ	ਙੇ	ਙੈ	ਙੋ	ਙੌ	ਙੰ	ਙਾਂ

ਨੋਟ : ਜਿਸ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਗ-ਮਾਤਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਅੱਖਰ ਮੁਕਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਙ,ਘ,ਣ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਖਰਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਹੈ।

ਚ	ਚਾ	ਚਿ	ਚੀ	ਚੁ	ਚੂ	ਚੇ	ਚੈ	ਚੌ	ਚੱ	ਚੰ	ਚਾਂ
ਛ	ਛਾ	ਛਿ	ਛੀ	ਛੁ	ਛੂ	ਛੇ	ਛੈ	ਛੌ	ਛੱ	ਛੰ	ਛਾਂ
ਜ	ਜਾ	ਜਿ	ਜੀ	ਜੁ	ਜੂ	ਜੇ	ਜੈ	ਜੌ	ਜੱ	ਜੰ	ਜਾਂ
ਝ	ਝਾ	ਝਿ	ਝੀ	ਝੁ	ਝੂ	ਝੇ	ਝੈ	ਝੌ	ਝੱ	ਝੰ	ਝਾਂ
ਞ	ਞਾ	ਞਿ	ਞੀ	ਞੁ	ਞੂ	ਞੇ	ਞੈ	ਞੌ	ਞੱ	ਞੰ	ਞਾਂ
ਟ	ਟਾ	ਟਿ	ਟੀ	ਟੁ	ਟੂ	ਟੇ	ਟੈ	ਟੌ	ਟੱ	ਟੰ	ਟਾਂ
ਠ	ਠਾ	ਠਿ	ਠੀ	ਠੁ	ਠੂ	ਠੇ	ਠੈ	ਠੌ	ਠੱ	ਠੰ	ਠਾਂ
ਡ	ਡਾ	ਡਿ	ਡੀ	ਡੁ	ਡੂ	ਡੇ	ਡੈ	ਡੌ	ਡੱ	ਡੰ	ਡਾਂ
ਢ	ਢਾ	ਢਿ	ਢੀ	ਢੁ	ਢੂ	ਢੇ	ਢੈ	ਢੌ	ਢੱ	ਢੰ	ਢਾਂ
ਣ	ਣਾ	ਣਿ	ਣੀ	ਣੁ	ਣੂ	ਣੇ	ਣੈ	ਣੌ	ਣੱ	ਣੰ	ਣਾਂ
ਤ	ਤਾ	ਤਿ	ਤੀ	ਤੁ	ਤੂ	ਤੇ	ਤੈ	ਤੌ	ਤੱ	ਤੰ	ਤਾਂ
ਥ	ਥਾ	ਥਿ	ਥੀ	ਥੁ	ਥੂ	ਥੇ	ਥੈ	ਥੌ	ਥੱ	ਥੰ	ਥਾਂ
ਦ	ਦਾ	ਦਿ	ਦੀ	ਦੁ	ਦੂ	ਦੇ	ਦੈ	ਦੌ	ਦੱ	ਦੰ	ਦਾਂ
ਧ	ਧਾ	ਧਿ	ਧੀ	ਧੁ	ਧੂ	ਧੇ	ਧੈ	ਧੌ	ਧੱ	ਧੰ	ਧਾਂ
ਨ	ਨਾ	ਨਿ	ਨੀ	ਨੁ	ਨੂ	ਨੇ	ਨੈ	ਨੌ	ਨੱ	ਨੰ	ਨਾਂ
ਪ	ਪਾ	ਪਿ	ਪੀ	ਪੁ	ਪੂ	ਪੇ	ਪੈ	ਪੌ	ਪੱ	ਪੰ	ਪਾਂ
ਫ	ਫਾ	ਫਿ	ਫੀ	ਫੁ	ਫੂ	ਫੇ	ਫੈ	ਫੌ	ਫੱ	ਫੰ	ਫਾਂ
ਬ	ਬਾ	ਬਿ	ਬੀ	ਬੁ	ਬੂ	ਬੇ	ਬੈ	ਬੌ	ਬੱ	ਬੰ	ਬਾਂ
ਭ	ਭਾ	ਭਿ	ਭੀ	ਭੁ	ਭੂ	ਭੇ	ਭੈ	ਭੌ	ਭੱ	ਭੰ	ਭਾਂ

ਮ ਮਾ ਮਿ ਮੀ ਮੁ ਮੂ ਮੇ ਮੈ ਮੋ ਮੌ ਮੰ ਮਾਂ
 ਯ ਯਾ ਯਿ ਯੀ ਯੁ ਯੂ ਯੇ ਯੈ ਯੋ ਯੌ ਯੰ ਯਾਂ
 ਰ ਰਾ ਰਿ ਰੀ ਰੁ ਰੂ ਰੇ ਰੈ ਰੋ ਰੌ ਰੰ ਰਾਂ
 ਲ ਲਾ ਲਿ ਲੀ ਲੁ ਲੂ ਲੇ ਲੈ ਲੋ ਲੌ ਲੰ ਲਾਂ
 ਵ ਵਾ ਵਿ ਵੀ ਵੁ ਵੂ ਵੇ ਵੈ ਵੋ ਵੌ ਵੰ ਵਾਂ
 ਝ ਝਾ ਝਿ ਝੀ ਝੁ ਝੂ ਝੇ ਝੈ ਝੋ ਝੌ ਝੰ ਝਾਂ
 ਲ ਲਾ ਲਿ ਲੀ ਲੁ ਲੂ ਲੇ ਲੈ ਲੋ ਲੌ ਲੰ ਲਾਂ
 ਸ਼ ਸ਼ਾ ਸ਼ਿ ਸ਼ੀ ਸ਼ੁ ਸ਼ੂ ਸ਼ੇ ਸ਼ੈ ਸ਼ੋ ਸ਼ੌ ਸ਼ੰ ਸ਼ਾਂ
 ਜ਼ ਜ਼ਾ ਜ਼ਿ ਜ਼ੀ ਜ਼ੁ ਜ਼ੂ ਜ਼ੇ ਜ਼ੈ ਜ਼ੋ ਜ਼ੌ ਜ਼ੰ ਜ਼ਾਂ
 ਖ਼ ਖ਼ਾ ਖ਼ਿ ਖ਼ੀ ਖ਼ੁ ਖ਼ੂ ਖ਼ੇ ਖ਼ੈ ਖ਼ੋ ਖ਼ੌ ਖ਼ੰ ਖ਼ਾਂ
 ਗ਼ ਗ਼ਾ ਗ਼ਿ ਗ਼ੀ ਗ਼ੁ ਗ਼ੂ ਗ਼ੇ ਗ਼ੈ ਗ਼ੋ ਗ਼ੌ ਗ਼ੰ ਗ਼ਾਂ
 ਫ਼ ਫ਼ਾ ਫ਼ਿ ਫ਼ੀ ਫ਼ੁ ਫ਼ੂ ਫ਼ੇ ਫ਼ੈ ਫ਼ੋ ਫ਼ੌ ਫ਼ੰ ਫ਼ਾਂ

ਬਿੰਦੀ ਤੇ ਟਿੱਪੀ ਵਾਲੀ ਮੁਹਾਰਨੀ

ਅਂ ਅਾਂ ਇੰ ਈਂ ਉਂ ਊਂ ਏਂ ਐਂ ਓਂ ਔਂ ਅੰ ਇੰ ਊਂ
 ਸਂ ਸਾਂ ਸਿੰ ਸੀਂ ਸੁਂ ਸੂਂ ਸੇਂ ਸੈਂ ਸੋਂ ਸੌਂ ਸੰ ਸਿੰ ਸੁੰ
 ਹਂ ਹਾਂ ਹਿੰ ਹੀਂ ਹੁਂ ਹੂਂ ਹੇਂ ਹੈਂ ਹੋਂ ਹੌਂ ਹੰ ਹਿੰ ਹੁੰ
 ਕਂ ਕਾਂ ਕਿੰ ਕੀਂ ਕੁਂ ਕੂਂ ਕੇਂ ਕੈਂ ਕੋਂ ਕੌਂ ਕੰ ਕਿੰ ਕੁੰ
 ਖਂ ਖਾਂ ਖਿੰ ਖੀਂ ਖੁਂ ਖੂਂ ਖੇਂ ਖੈਂ ਖੋਂ ਖੌਂ ਖੰ ਖਿੰ ਖੁੰ

ਨੋਟ : ਮੁਕਤਾ, ਸਿਹਾਰੀ, ਅੱਕੜ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟਿੱਪੀ ਤੇ ਬਿੰਦੀ ਦੋਵੇਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ।
 ਬਾਕੀ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਲੈਂਕੜ ਦੀ ਟਿੱਪੀ ਸਮੇਤ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਬੋਲਦੀ ਹੈ।

ਗਾਂ	ਗਾਂ	ਗਿੰ	ਗੀਂ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੇਂ	ਗੇਂ	ਗੇਂ	ਗੇਂ	ਗੀਂ	ਗੀਂ	ਗੁੰ
ਘਾਂ	ਘਾਂ	ਘਿੰ	ਘੀਂ	ਘੁੰ	ਘੁੰ	ਘੇਂ	ਘੇਂ	ਘੇਂ	ਘੇਂ	ਘੀਂ	ਘੀਂ	ਘੁੰ
ਙਾਂ	ਙਾਂ	ਙਿੰ	ਙੀਂ	ਙੁੰ	ਙੁੰ	ਙੇਂ	ਙੇਂ	ਙੇਂ	ਙੇਂ	ਙੀਂ	ਙੀਂ	ਙੁੰ
ਚਾਂ	ਚਾਂ	ਚਿੰ	ਚੀਂ	ਚੁੰ	ਚੁੰ	ਚੇਂ	ਚੇਂ	ਚੇਂ	ਚੇਂ	ਚੀਂ	ਚੀਂ	ਚੁੰ
ਛਾਂ	ਛਾਂ	ਛਿੰ	ਛੀਂ	ਛੁੰ	ਛੁੰ	ਛੇਂ	ਛੇਂ	ਛੇਂ	ਛੇਂ	ਛੀਂ	ਛੀਂ	ਛੁੰ
ਜਾਂ	ਜਾਂ	ਜਿੰ	ਜੀਂ	ਜੁੰ	ਜੁੰ	ਜੇਂ	ਜੇਂ	ਜੇਂ	ਜੇਂ	ਜੀਂ	ਜੀਂ	ਜੁੰ
ਝਾਂ	ਝਾਂ	ਝਿੰ	ਝੀਂ	ਝੁੰ	ਝੁੰ	ਝੇਂ	ਝੇਂ	ਝੇਂ	ਝੇਂ	ਝੀਂ	ਝੀਂ	ਝੁੰ
ਞਾਂ	ਞਾਂ	ਞਿੰ	ਞੀਂ	ਞੁੰ	ਞੁੰ	ਞੇਂ	ਞੇਂ	ਞੇਂ	ਞੇਂ	ਞੀਂ	ਞੀਂ	ਞੁੰ
ਟਾਂ	ਟਾਂ	ਟਿੰ	ਟੀਂ	ਟੁੰ	ਟੁੰ	ਟੇਂ	ਟੇਂ	ਟੇਂ	ਟੇਂ	ਟੀਂ	ਟੀਂ	ਟੁੰ
ਠਾਂ	ਠਾਂ	ਠਿੰ	ਠੀਂ	ਠੁੰ	ਠੁੰ	ਠੇਂ	ਠੇਂ	ਠੇਂ	ਠੇਂ	ਠੀਂ	ਠੀਂ	ਠੁੰ
ਡਾਂ	ਡਾਂ	ਡਿੰ	ਡੀਂ	ਡੁੰ	ਡੁੰ	ਡੇਂ	ਡੇਂ	ਡੇਂ	ਡੇਂ	ਡੀਂ	ਡੀਂ	ਡੁੰ
ਢਾਂ	ਢਾਂ	ਢਿੰ	ਢੀਂ	ਢੁੰ	ਢੁੰ	ਢੇਂ	ਢੇਂ	ਢੇਂ	ਢੇਂ	ਢੀਂ	ਢੀਂ	ਢੁੰ
ਣਾਂ	ਣਾਂ	ਣਿੰ	ਣੀਂ	ਣੁੰ	ਣੁੰ	ਣੇਂ	ਣੇਂ	ਣੇਂ	ਣੇਂ	ਣੀਂ	ਣੀਂ	ਣੁੰ
ਤਾਂ	ਤਾਂ	ਤਿੰ	ਤੀਂ	ਤੁੰ	ਤੁੰ	ਤੇਂ	ਤੇਂ	ਤੇਂ	ਤੇਂ	ਤੀਂ	ਤੀਂ	ਤੁੰ
ਥਾਂ	ਥਾਂ	ਥਿੰ	ਥੀਂ	ਥੁੰ	ਥੁੰ	ਥੇਂ	ਥੇਂ	ਥੇਂ	ਥੇਂ	ਥੀਂ	ਥੀਂ	ਥੁੰ
ਦਾਂ	ਦਾਂ	ਦਿੰ	ਦੀਂ	ਦੁੰ	ਦੁੰ	ਦੇਂ	ਦੇਂ	ਦੇਂ	ਦੇਂ	ਦੀਂ	ਦੀਂ	ਦੁੰ
ਧਾਂ	ਧਾਂ	ਧਿੰ	ਧੀਂ	ਧੁੰ	ਧੁੰ	ਧੇਂ	ਧੇਂ	ਧੇਂ	ਧੇਂ	ਧੀਂ	ਧੀਂ	ਧੁੰ
ਨਾਂ	ਨਾਂ	ਨਿੰ	ਨੀਂ	ਨੁੰ	ਨੁੰ	ਨੇਂ	ਨੇਂ	ਨੇਂ	ਨੇਂ	ਨੀਂ	ਨੀਂ	ਨੁੰ
ਪਾਂ	ਪਾਂ	ਪਿੰ	ਪੀਂ	ਪੁੰ	ਪੁੰ	ਪੇਂ	ਪੇਂ	ਪੇਂ	ਪੇਂ	ਪੀਂ	ਪੀਂ	ਪੁੰ

ਫ ਫਾਂ ਫਿ ਫੀਂ ਫੁ ਫੂ ਫੇਂ ਫੈਂ ਫੋਂ ਫੰ ਫਿੰ ਫੁੰ
 ਬ ਬਾਂ ਬਿ ਬੀਂ ਬੁ ਬੂ ਬੇਂ ਬੈਂ ਬੋਂ ਬੰ ਬਿੰ ਬੁੰ
 ਭ ਭਾਂ ਭਿ ਭੀਂ ਭੁ ਭੂ ਭੇਂ ਭੈਂ ਭੋਂ ਭੰ ਭਿੰ ਭੁੰ
 ਮ ਮਾਂ ਮਿ ਮੀਂ ਮੁ ਮੂ ਮੇਂ ਮੈਂ ਮੋਂ ਮੰ ਮਿੰ ਮੁੰ
 ਯ ਯਾਂ ਯਿ ਯੀਂ ਯੁ ਯੂ ਯੇਂ ਯੈਂ ਯੋਂ ਯੰ ਯਿੰ ਯੁੰ
 ਰ ਰਾਂ ਰਿ ਰੀਂ ਰੁ ਰੂ ਰੇਂ ਰੈਂ ਰੋਂ ਰੰ ਰਿੰ ਰੁੰ
 ਲ ਲਾਂ ਲਿ ਲੀਂ ਲੁ ਲੂ ਲੇਂ ਲੈਂ ਲੋਂ ਲੰ ਲਿੰ ਲੁੰ
 ਵ ਵਾਂ ਵਿ ਵੀਂ ਵੁ ਵੂ ਵੇਂ ਵੈਂ ਵੋਂ ਵੰ ਵਿੰ ਵੁੰ
 ਕ ਕਾਂ ਕਿ ਕੀਂ ਕੁ ਕੂ ਕੇਂ ਕੈਂ ਕੋਂ ਕੰ ਕਿੰ ਕੁੰ

ਪਾਠ ਪੰਜਵਾਂ (੫)

ਮੁਕਤੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਗਲ	ਰਸ	ਕਲ	ਭਰ	ਅਬ	ਮਰ
ਦਸ	ਕਸ	ਨਸ	ਘਰ	ਚਲ	ਕਰ
ਫੜ	ਤਪ	ਬਲ	ਤਰ	ਜਰ	ਨਰ
ਪਲ	ਧਰ	ਛਜ	ਕਣ	ਹਠ	ਘਸ
ਛਲ	ਜਲ	ਲੜ	ਡਰ	ਮਨ	ਖਤ।

ਜਲ ਭਰ। ਤਰ ਫੜ। ਘਰ ਚਲ। ਹਠ ਨ ਕਰ।
 ਘਰ ਫਲ ਹਨ। ਸਭ ਘਰ ਹਨ। ਦਸ ਨਗ ਹਨ।
 ਵਲ ਛਲ ਨ ਕਰ। ਨਸ ਘਰ ਚਲ। ਗਲ ਕਰ।

ਮੁਕਤੇ ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਬਦਲ	ਮਟਰ	ਬਟਨ	ਗਰਮ	ਨਰਮ
ਮਲਮ	ਖਸਮ	ਧਰਮ	ਕਲਮ	ਸੜਕ
ਰਤਨ	ਬਲਬ	ਕਮਲ	ਚਰਨ	ਸਰਲ
ਖਬਰ	ਹਰਨ	ਟਹਲ	ਮਹਲ	ਅਮਰ
ਭਗਤ	ਜਗਤ	ਕਣਕ	ਬਤਖ	ਸ਼ਰਤ ।

ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਖਬਰ ਕਰ । ਭਗਤ ਬਣ ।

ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਕਲਮ ਫੜ੍ਹ । ਮਟਰ ਨਰਮ ਹਨ ।

ਜਲ ਗਰਮ ਕਰ । ਮਹਲ ਤਕ ਚਲ । ਕਪਟ ਨ ਕਰ ।

ਮੁਕਤੇ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਪਰਬਤ	ਮਲਮਲ	ਅਦਰਕ	ਗੜਬੜ
ਕਸਰਤ	ਸਰਕਸ	ਗਲਗਲ	ਮਤਲਬ
ਬਰਤਨ	ਹਰਕਤ	ਜਲਥਲ	ਝਟਪਟ
ਹਲਚਲ	ਅਣਬਣ	ਹਰਮਨ	ਸ਼ਰਵਣ
ਮਖਮਲ	ਦਰਸ਼ਨ	ਨਫਰਤ	ਸ਼ਰਬਤ ।

ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਕਸਰਤ ਕਰ । ਝਟਪਟ ਚਲ ।

ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ । ਹਰਮਨ ਬਣ । ਹਰਕਤ ਨ ਕਰ ।

ਸ਼ਰਵਣ ਸਿੰਘ ਗੜਬੜ ਨ ਕਰ । ਬਰਤਨ ਫੜ੍ਹ ।

ਜਰਮਲ ਸਿੰਘ ਨਫਰਤ ਨ ਕਰ ।

ਪਾਠ ਛੇਵਾਂ (੬)

ਕੰਨੇ (੧) ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ

ਆ ਸਾ ਹਾ ਕਾ ਖਾ ਗਾ ਘਾ ਙਾ ਚਾ ਛਾ
ਜਾ ਝਾ ਵਾ ਟਾ ਠਾ ਡਾ ਢਾ ਣਾ ਤਾ ਥਾ
ਦਾ ਧਾ ਨਾ ਪਾ ਫਾ ਬਾ ਭਾ ਮਾ ਯਾ ਰਾ
ਲਾ ਵਾ ਝਾ ਲਾ ਸ਼ਾ ਜ਼ਾ ਖ਼ਾ ਗ਼ਾ ਫ਼ਾ ।

ਕੰਨੇ (੧) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਬਾਲ ਬਾਰ ਸਾਰ ਰਾਹ ਘਾਹ ਪਾਠ
ਚਾਕ ਤਾਰ ਕਾਰ ਤਾਪ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਯਾਦ ਸਾਧ ਟਾਟ ਆਸ ਆਪ ਸਾਕ
ਖਾਰਾ ਦਾਦਾ ਕਾਕਾ ਗਾਰਾ ਮਾਮਾ ਨਾਨਾ
ਚਾਚਾ ਗਾਣਾ ਮਾਤਾ ਰਾਜਾ ਸਾਫ਼ ਸ਼ਾਹ ।

ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਤਾਲਾ ਲਾ । ਵਾਜਾ ਵਜਾ ।

ਕੜਾ ਪਾ । ਭਲਾ ਕਰ । ਨਾਮ ਜਪ ।

ਕਾਲਾ ਧਾਗਾ ਫੜ੍ਹ । ਚਾਕ ਨਾ ਖਾਹ ।

ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਛਾਲ ਨਾ ਮਾਰ ।

ਗਰਮ ਦਾਲ ਨਾ ਖਾਹ । ਬਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰ ।

ਕਾਕਾ ਆ ਚਾਵਲ ਖਾਹ । ਰਾਜਾ ਆਇਆ ।

ਕੰਨੇ (੧) ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਅਨਾਰ ਮਕਾਨ ਪਰਾਤ ਬਰਾਤ ਚਲਾਕ
 ਕਪਾਹ ਘਰਾਟ ਗਲਾਸ ਝਗੜਾ ਦਮੜਾ
 ਗਤਕਾ ਗਾਤਰਾ ਯਾਤਰਾ ਬਸਤਾ ਪਤਲਾ
 ਹਲਕਾ ਨਲਕਾ ਗਮਲਾ ਕਪੜਾ ਛਾਨਣਾ
 ਟਾਕਰਾ ਬਾਜਰਾ ਬਾਲਕ ਮਾਲਕ ਖਾਲਸਾ।

ਕਾਬਲ ਸਿੰਘ ਚਕਲਾ ਫੜ੍ਹ। ਯਾਤਰਾ ਕਰ।

ਮਕਾਨ ਬਣਾ। ਗਾਤਰਾ ਪਾ। ਗਲਾਸ ਸਾਫ਼ ਕਰ।

ਸਦਾ ਹਲਕਾ ਖਾਣਾ ਖਾਹ। ਅਨਾਰ ਖਾਹ।

ਪਰਾਤ ਸਾਫ਼ ਕਰ। ਬਰਾਤ ਨਾਲ ਜਾਹ।

ਕਨਾਤ ਨਾ ਫੜ੍ਹ। ਝਗੜਾ ਨਾ ਕਰ।

ਕੰਨੇ (੧) ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਕਰਤਾਰ ਅਵਤਾਰ ਦਰਬਾਰ ਯਾਦਗਾਰ
 ਸਮਾਚਾਰ ਹਵਾਲਾਤ ਟਕਸਾਲ ਹਰਪਾਲ
 ਜਗਤਾਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਕਰਾਮਾਤ ਬਲਵਾਨ
 ਪਕਵਾਨ ਥਕਾਵਟ ਟਮਾਟਰ ਬਲਕਾਰ
 ਦਸਤਾਰ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਭਗਵਾਨ ਵਫ਼ਾਦਾਰ।

ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਲਵਾਨ ਬਣ। ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਣਾ।

ਕਰਾਮਾਤ ਨਾ ਵਿਖਾ। ਦਰਬਾਰ ਵਲ ਜਾਹ।

ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਜਪ । ਸਭ ਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਣ ।
 ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾ ।
 ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਟਮਾਟਰ ਫੜ੍ਹ ।
 ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਖਬਾਰ ਨਾ ਪਾੜ ।

ਪਾਠ ਸਤਵਾਂ (੭)

ਸਿਹਾਰੀ (f) ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ

ਇ ਸਿ ਹਿ ਕਿ ਖਿ ਗਿ ਘਿ ਛਿ ਚਿ ਛਿ
 ਜਿ ਝਿ ਵਿ ਟਿ ਠਿ ਡਿ ਢਿ ਣਿ ਤਿ ਥਿ
 ਦਿ ਧਿ ਨਿ ਪਿ ਫਿ ਬਿ ਭਿ ਮਿ ਯਿ ਰਿ
 ਲਿ ਵਿ ਝਿ ਲਿ ਸ਼ਿ ਜ਼ਿ ਖਿ ਗਿ ਫਿ ।

ਸਿਹਾਰੀ (f) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਦਿਲ	ਹਿਲ	ਲਿਖ	ਸਿਖ	ਜਿਦ	ਮਿਲ
ਜਿਤ	ਢਿਲ	ਹਿਕ	ਮਿਣ	ਦਿਨ	ਗਿਣ
ਫਿਰ	ਚਿਰ	ਕਿਸ	ਨਿਮ	ਇਕ	ਇਟ
ਇਹ	ਸਿਰ	ਖਿਝ	ਬਿਖ	ਗਿਡ	ਗਿਲ
ਵਿਚ	ਲਿਆ	ਵਿਖਾ	ਗਿਆ	ਕਿਹਾ	ਖਿਮਾਂ

ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਖਿਮਾਂ ਕਰ । ਖਤ ਲਿਖ ।

ਚਿਰ ਨਾ ਲਾ । ਢਿਲ ਨਾ ਕਰ ।

ਮਿਲ ਕਰ ਚਲ । ਸਿਰ ਨਾ ਹਿਲਾ ।

ਇਕ ਇਟ ਲਿਆ । ਦਿਨ ਭਰ ਨਾ ਚਲ ।

ਸਿਹਾਰੀ (f) ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਹਿਰਨ ਕਿਰਨ ਨਹਿਰ ਧਿਆਨ ਮਿਆਨ

ਗਿਆਨ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਮਿਲਾਪ ਖਿਆਲ

ਵਿਚਾਰ ਨਿਹਾਲ ਫਿਕਰ ਰਹਿਮ ਕਿਰਤ

ਕਿਰਲਾ ਹਿਮਾਲਾ ਸਿਆਣਾ ਕਵਿਤਾ ਛਿਲਕਾ

ਟਹਿਲ ਮਹਿਲ ਸ਼ਹਿਰ ਜ਼ਹਿਰ ਲਿਫਾਫਾ ।

ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਕਿਤਾਬ ਵਿਖਾ । ਸਿਆਣਾ ਬਣ ।

ਨਹਿਰ ਵਲ ਨਾ ਜਾਹ । ਕਿਰਨ, ਹਿਰਨ ਨਾ ਫੜ੍ਹ ।

ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ ਕਰ ।

ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਹ, ਕਿਤਾਬ ਲਿਆ ।

ਬਹਿਣਾ ਸਿਖ । ਲਿਫਾਫਾ ਲਿਆ ।

ਗਿਲਾਸ ਸਾਫ਼ ਕਰ । ਸ਼ਹਿਦ ਖਾਹ ।

ਸਿਹਾਰੀ (f) ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਮਹਿਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਇਕਬਾਲ ਦਿਲਬਾਰਾ

ਕਛਹਿਰਾ ਹਿਮਾਚਲ ਬਿਕਰਮ ਲਿਆਇਆ

ਨਿਰਮਲ ਤਿਲਕਣ ਸਿਮਰਨ ਅਭਿਆਸ
ਨਾਰਾਇਣ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ
ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਇਸ਼ਨਾਨ ਬਖਸ਼ਿਸ਼।

ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ ਕਿਰਪਾਨ ਫੜ੍ਹ। ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ।

ਅਭਿਮਾਨ ਨਾ ਕਰ। ਮਹਿਮਾਨ ਆਇਆ।

ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ ਸਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ।

ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਲ ਮਿਲ।

ਕਛਹਿਰਾ ਪਾ। ਅਭਿਆਸ ਕਰ।

ਤਿਲਕਣ ਵਲ ਨਾ ਜਾਹ।

ਪਾਠ ਅਠਵਾਂ (੮)

ਬਿਹਾਰੀ (੧) ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ

ਈ ਸੀ ਹੀ ਕੀ ਖੀ ਗੀ ਘੀ ਙੀ ਚੀ ਛੀ
ਜੀ ਝੀ ਵੀ ਟੀ ਠੀ ਡੀ ਢੀ ਣੀ ਤੀ ਥੀ
ਦੀ ਧੀ ਨੀ ਪੀ ਫੀ ਬੀ ਭੀ ਮੀ ਯੀ ਰੀ
ਲੀ ਵੀ ਝੀ ਲੀ ਸ਼ੀ ਜ਼ੀ ਖੀ ਗੀ ਫੀ।

ਬਿਹਾਰੀ (੧) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਲੀਕ ਚੀਕ ਤੀਰ ਖੀਰ ਵੀਰ ਰੀਸ
ਮੀਤ ਜੀਤ ਪੀੜ ਜੀਭ ਠੀਕ ਭੀੜ

ਨੀਲ ਮਾਮੀ ਚਾਚੀ ਤਾਈ ਨਾਨੀ ਕੀੜੀ
 ਪੀੜੀ ਬੀਤੀ ਸਾਖੀ ਹਾਕੀ ਮਾਲੀ ਬਾਲੀ
 ਥਾਲੀ ਗਈ ਬੜੀ ਹਰੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਫੀਸ।

ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੀਰ ਚਲਾ। ਖੀਰ ਖਾਹ। ਚੀਕ ਨਾ ਮਾਰ।
 ਨੀਲੀ ਕਾਪੀ ਲਿਆ। ਵੀਰ ਆ ਘੜੀ ਲਿਆ।
 ਵੀਹ ਤਕ ਗਿਣ। ਰੀਸ ਨਾ ਕਰ। ਕੀੜੀ ਨਾ ਮਾਰ।
 ਚਾਚੀ ਨਾਲ ਘਰ ਚਲ। ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਹਾਕੀ ਲਿਆ।

ਬਿਹਾਰੀ (੧) ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਸਰੀਰ ਝਰੀਟ ਮਲਾਈ ਛਬੀਲ ਇਮਲੀ
 ਕੜਛੀ ਕਲਗੀ ਦਵਾਈ ਛਾਨਣੀ ਚਟਣੀ
 ਧਰਤੀ ਕੜਾਹੀ ਸਿਆਹੀ ਬਾਲਟੀ ਅਸਲੀ
 ਨਕਲੀ ਬਿਜਲੀ ਰਜਾਈ ਮਹੀਨਾ ਭਤੀਜਾ
 ਪਪੀਤਾ ਫਕੀਰ ਕਮੀਜ਼ ਮਿਸ਼ਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ।

ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੜਾਹੀ ਲਿਆ। ਗਰੀਬੀ ਧਾਰ।

ਮਿਸ਼ਰੀ ਖਾਹ। ਭਾਈ ਪਪੀਤਾ ਲਿਆ।

ਸਿਆਹੀ ਵਾਲੀ ਦਵਾਤ ਲਿਆ।

ਅਸਲੀ ਨਕਲੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰ।

ਬਿਹਾਰੀ (੧) ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਅਮਰੀਕ	ਜਸਬੀਰ	ਤਸਵੀਰ	ਜਗਦੀਸ਼
ਬਲਬੀਰ	ਰਣਜੀਤ	ਮਸਕੀਨ	ਮਨਜੀਤ
ਬਾਜ਼ੀਗਰ	ਕਾਰੀਗਰ	ਪਰਤੀਤ	ਬਾਲਮੀਕ
ਫਟਕੜੀ	ਬਹਾਦਰੀ	ਬਲਜੀਤ	ਬੀਰਬਲ
ਕੀਰਤਨ	ਕਸ਼ਮੀਰ	ਮਸ਼ਕਰੀ	ਫਰਵਰੀ ।

ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੀਰਤਨ ਕਰ । ਤਸਵੀਰ ਬਣਾ ।

ਬਾਜ਼ੀਗਰ ਬਾਜ਼ੀ ਪਾ । ਬਹਾਦਰੀ ਵਿਖਾ ।

ਮਸ਼ਕਰੀ ਨਾ ਕਰ । ਫਟਕੜੀ ਨਾ ਖਾਹ ।

ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਜਾਹ ।

ਫਰਵਰੀ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਅਠਾਈ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸੀ ।

ਪਾਠ ਨੌਵਾਂ (੯)

ਅੱਕੜ (-) ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ

ਉ	ਸੁ	ਹੁ	ਕੁ	ਖੁ	ਗੁ	ਘੁ	ਫੁ	ਚੁ	ਛੁ
ਜੁ	ਝੁ	ਞੁ	ਟੁ	ਠੁ	ਡੁ	ਢੁ	ਣੁ	ਤੁ	ਥੁ
ਦੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਪੁ	ਫੁ	ਬੁ	ਭੁ	ਮੁ	ਯੁ	ਰੁ
ਲੁ	ਵੁ	ਲੁ	ਲੁ	ਲੁ	ਲੁ	ਲੁ	ਲੁ	ਲੁ	ਲੁ ।

ਅੱਕੜ (-) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਸੁਖ	ਦੁਖ	ਭੁਖ	ਗੁਰ	ਸੁਰ	ਖੁਰ
ਤੁਰ	ਸੁਣ	ਗੁਣ	ਪੁਣ	ਗੁੜ	ਸੁਚ
ਮੁੜ	ਮੁਖ	ਰੁਸ	ਮੁਲ	ਫੁਲ	ਕੁਲ
ਚੁਪ	ਰੁਤ	ਕੁਝ	ਜੁਗ	ਮੁਢ	ਕਹੁ
ਬਹੁ	ਘਿਉ	ਗੁਫਾ	ਸੁਖੀ	ਕੁੜੀ	ਸੁਭ।

ਮੁਖੀ ਭੁਲ ਨਾ ਕਰ । ਕੁਝ ਗੁਣ ਸਿਖ ।

ਸੁਭ ਕਾਰ ਕਰ । ਗੁੜ ਘਟ ਖਾਹ ।

ਦਿਨ ਭਰ ਨਾ ਕੁੱਦ । ਕੁਝ ਦਾਨ ਵੀ ਕਰ ।

ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮ ਕਰ ਜਾਣ । ਉਹ ਘਿਉ ਬੜਾ ਸਾਫ਼ ਸੀ ।

ਅੱਕੜ (-) ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਕੁੜਤਾ	ਫੁਹਾਰਾ	ਪੁਰਾਣਾ	ਦੁਮਾਲਾ	ਛੁਹਾਰਾ
ਰੁਮਾਲਾ	ਚੁਬਾਰਾ	ਫੁਰਨਾ	ਲੁਹਾਰ	ਦੁਕਾਨ
ਜੁਝਾਰ	ਉਦਾਸ	ਬੁਖਾਰ	ਗੁਲਾਬ	ਚੁਗਲੀ
ਖੁਰਲੀ	ਸੁਸਰੀ	ਕੁਕੜੀ	ਬੁਰਕੀ	ਕੁਹਾੜੀ
ਉਡੀਕ	ਖੁਰਾਕ	ਜੁਲਮ	ਜੁਰਾਬ	ਕੁਲਫੀ।

ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਜੁਰਾਬ ਪਾ । ਜੁਲਮ ਨਾ ਕਰ ।

ਦੁਮਾਲਾ ਸਜਾ । ਨੀਲਾ ਰੁਮਾਲਾ ਲਿਆ ।

ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਕਲਮ ਲਾ । ਚੁਗਲੀ ਨਾ ਕਰ ।

ਵਧੀਆ ਖੁਰਾਕ ਖਾਹ । ਉਹ ਕੁੜਤਾ ਬੜਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸੀ ।

ਅੱਕੜ (_) ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਫੁਲਵਾੜੀ	ਫੁਲਕਾਰੀ	ਗੁਰਬਾਣੀ	ਗੁਰਮੁਖੀ
ਕੁਰਬਾਨੀ	ਮੁਲਤਾਨ	ਸਤਲੁਜ	ਗੁਰਮਤਾ
ਸੁਰਜੀਤ	ਛੁਟਕਾਰਾ	ਮੁਕਾਬਲਾ	ਰਾਮਪੁਰ
ਗੁਰਦਾਸ	ਗੁਜਰਾਤ	ਫੁਟਬਾਲ	ਗੁਰਮੁਖ
ਬੁਲਬੁਲ	ਬਜ਼ੁਰਗ	ਕੁਦਰਤ	ਉਜਾਗਰ ।

ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣ । ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਿਖ ।
ਗੁਰਮੁਖ ਬਣ । ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਖ । ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰ ।
ਗੁਰਸਿਖ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰ । ਮਨਮੁਖ ਨਾ ਬਣ ।
ਫੁਟਬਾਲ ਲਿਆ । ਇਹ ਬਟਨ ਸੁਨਹਿਰੀ ਹਨ ।

ਪਾਠ ਦਸਵਾਂ (੧੦)

ਦੁਲੈਂਕੜ (=) ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ

ਊ	ਸੂ	ਹੂ	ਕੂ	ਖੂ	ਗੂ	ਘੂ	ਭੂ	ਚੂ	ਛੂ
ਜੂ	ਝੂ	ਞੂ	ਟੂ	ਠੂ	ਡੂ	ਢੂ	ਣੂ	ਤੂ	ਥੂ
ਦੂ	ਧੂ	ਨੂ	ਪੂ	ਫੂ	ਬੂ	ਭੂ	ਮੂ	ਯੂ	ਰੂ
ਲੂ	ਵੂ	ਲੂ	ਲੂ	ਸ਼ੂ	ਜ਼ੂ	ਖ਼ੂ	ਗ਼ੂ	ਫ਼ੂ	।

ਦੁਲੈਂਕੜ (=) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਊਠ	ਜੂਠ	ਤੂਤ	ਰੂਪ	ਫੂਕ	ਧੂਪ
ਗਊ	ਸਾਧੂ	ਬਾਪੂ	ਚਾਕੂ	ਲਾਟੂ	ਸੂਹਾ
ਭੂਆ	ਬੂਹਾ	ਚੂਹਾ	ਚੂਚਾ	ਬੂਟਾ	ਝੂਠਾ
ਤੂੜੀ	ਸੂਈ	ਪੂੜੀ	ਚੂਹੀ	ਪੂਰਾ	ਆਲੂ
ਡਾਕੂ	ਕਾਬੂ	ਆੜੂ	ਝਾੜੂ	ਤਾਰੂ	ਮਾੜੂ।

ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਝਾੜੂ ਮਾਰ । ਆੜੂ ਖਾਹ । ਮੂਲੀ ਲਿਆ ।
 ਬੂਟ ਸਾਫ਼ ਕਰ । ਡਾਕੂ ਨਾ ਬਣ । ਸੂਹਾ ਪੁਸ਼ਾਕਾ ਨਾ ਪਾ ।
 ਜੂਠ ਨਾ ਖਾਹ । ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਚੂਰੀ ਖਾਹ ।
 ਕਾਕਾ ਚਾਕੂ ਨਾ ਫੜ । ਤੂੜੀ ਨਾ ਖਿਲਾਰ ।

ਦੁਲੈਂਕੜ (=) ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਸਰੂਪ	ਜਮੂਰ	ਕਰੂਪ	ਜਲੂਸ	ਸਕੂਲ
ਜਸੂਸ	ਜ਼ਰੂਰ	ਖਡੂਰ	ਕਸੂਰ	ਪੂਰਬ
ਕਬੂਲ	ਮਾਸੂਮ	ਚੂਰਨ	ਮੂਰਤ	ਸੂਰਤ
ਸੂਰਜ	ਗਭਰੂ	ਡਮਰੂ	ਖਾੜਕੂ	ਕਚਾਲੂ
ਮਾਰੂਤੀ	ਗੂਜਰੀ	ਹਜ਼ੂਰ	ਫਜ਼ੂਲ	ਖਜ਼ੂਰ ।

ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਮਾਰੂਤੀ ਚਲਾ । ਚੂਰਨ ਖਾਹ । ਸਕੂਲ ਜਾਹ ।
 ਗਭਰੂ ਬਣ । ਕਰੂਪ ਨਾ ਬਣ । ਫਜ਼ੂਲ ਨਾ ਫਿਰ ।
 ਸੂਰਜ ਨਿਕਲ ਆਇਆ । ਸੋਹਣੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾ ।

ਜਲੂਸ ਨਾਲ ਜਾਹ। ਕਚਾਲੂ ਦੀ ਸਬਜ਼ੀ ਬਣਾ।

ਦੁਲੈਂਕੜ (=) ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ	ਸੁਰਖਰੂ	ਰਾਜਦੂਤ	ਰਾਜਪੂਤ
ਸੂਰਬੀਰ	ਕਾਰਤੂਸ	ਕਰਤੂਤ	ਅਮਰੂਦ
ਕਬੂਤਰ	ਸਕੂਟਰ	ਮਾਰੂਥਲ	ਜਾਦੂਗਰ
ਦੂਰਬੀਨ	ਮਜਬੂਰ	ਮਜ਼ਲੂਮ	ਮਜ਼ਦੂਰ
ਮਨਜ਼ੂਰ	ਖਰਬੂਜ਼ਾ	ਸਰਦੂਲ	ਭਰਪੂਰ।

ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪ। ਸੂਰਬੀਰ ਬਣ।

ਅਮਰੂਦ ਘੱਟ ਖਾਹ। ਪੁਰਾਣਾ ਸਕੂਟਰ ਨਾ ਲਿਆ।

ਖਰਬੂਜ਼ਾ ਲਿਆ। ਦੂਰਬੀਨ ਫੜਾ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾਜ਼ਰ ਹਨ।

ਕਬੂਤਰ ਨਾ ਫੜ੍ਹ।

ਪਾਠ ਗਿਆਰ੍ਹਵਾਂ (੧੧)

ਲਾਵਾਂ (~) ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ

ਏ	ਸੇ	ਹੇ	ਕੇ	ਖੇ	ਗੇ	ਘੇ	ਛੇ	ਚੇ	ਛੇ
ਜੇ	ਝੇ	ਵੇ	ਟੇ	ਠੇ	ਡੇ	ਢੇ	ਣੇ	ਤੇ	ਥੇ
ਦੇ	ਧੇ	ਨੇ	ਪੇ	ਫੇ	ਬੇ	ਭੇ	ਮੇ	ਯੇ	ਰੇ
ਲੇ	ਵੇ	ੜੇ	ਲੇ	ਸ਼ੇ	ਜ਼ੇ	ਖ਼ੇ	ਗ਼ੇ	ਫ਼ੇ	।

ਲਾਵਾਂ (ੴ) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਸੇਬ	ਬੇਰ	ਵੇਲ	ਖੇਡ	ਮੇਲ	ਭੇਡ
ਰੇਤ	ਦੇਰ	ਤੇਲ	ਜੇਠ	ਲੇਟ	ਰੇਠਾ
ਪੇਠਾ	ਮੇਲਾ	ਲੇਲਾ	ਸੇਵਾ	ਮੇਵਾ	ਧੇਲੀ
ਬੇਲੀ	ਤੇਰੀ	ਮੇਰੀ	ਦੇਰੀ	ਢੇਰੀ	ਬੇੜੀ
ਸਾਰੇ	ਖੀਰੇ	ਕੇਲੇ	ਤਾਰੇ	ਵਾਜੇ	ਮੇਜ਼

ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਮੇਲੇ ਜਾਹ। ਕੇਲੇ ਲਿਆ।
 ਸੇਵਾ ਕਰ। ਰੇਲ ਆਈ। ਦੇਰੀ ਨਾ ਕਰ।
 ਲੇਲਾ ਨਾ ਫੜ੍ਹ। ਚਾਚਾ ਜੀ ਪੇਠੇ ਲਿਆਏ ਹਨ।
 ਰੇਤ ਤੇ ਨਾ ਲੇਟ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਰ ਨਾ ਖਾਹ।
 ਰੁਪਈਏ ਦੇ ਮੇਵੇ ਲਿਆ। ਸਾਰੇ ਖੀਰੇ ਨਾ ਖਾਹ।

ਲਾਵਾਂ (ੴ) ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਸਵੇਰ	ਸਲੇਟ	ਨਰੇਲ	ਚਪੇੜ	ਠਠੇਰਾ
ਸਪੇਰਾ	ਬਟੇਰਾ	ਕਰੇਲਾ	ਗੁਲੇਲਾ	ਗਦੇਲਾ
ਤਰੇੜ	ਕਲੇਜਾ	ਜਲੇਬੀ	ਚਮੇਲੀ	ਬਰੇਲੀ
ਬੇਨਤੀ	ਹਵੇਲੀ	ਕੇਸਰ	ਸੇਵਕ	ਕਪੜੇ
ਵੇਲਣਾ	ਮੇਰਠ	ਵਛੇਰਾ	ਰੇਸ਼ਮ	ਸ਼ੇਰਨੀ

ਕੇਵਲ ਸਿੰਘ ਜਲੇਬੀ ਖਾਹ। ਸਲੇਟ ਤੇ ਲਿਖ।
 ਕਰੇਲੇ ਘੱਟ ਖਾਹ। ਰੇਸ਼ਮ ਸਿੰਘ ਹਵੇਲੀ ਜਾਹ।

ਚਮੇਲੀ ਦਾ ਬੂਟਾ ਲਿਆ। ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ।

ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਸੇਵਕ ਬਣ। ਸਪੇਰੇ ਬੀਨ ਵਜਾ।

ਸੁਰੇਸ਼ ਬਜ਼ਾਰ ਜਾਹ ਸਲੇਟ ਲਿਆ।

ਲਾਵਾਂ (੨) ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਨਿਤਨੇਮ	ਨਾਮਦੇਵ	ਬਾਸਰਕੇ	ਬਲਦੇਵ
ਜਨਮੇਜਾ	ਬੀਕਾਨੇਰ	ਤਰਸੇਮ	ਸੂਬੇਦਾਰ
ਸੇਵਾਦਾਰ	ਥਾਣੇਦਾਰ	ਫਤੇਗੜ੍ਹ	ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ
ਬੇਈਮਾਨ	ਪੇਚਕਸ	ਗੁਰਦੇਵ	ਬੇਕਸੂਰ
ਦਸਮੇਸ਼	ਦਰਵੇਸ਼	ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ	ਉਪਦੇਸ਼।

ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨਿਤਨੇਮ ਕਰ। ਪਰਦੇਸ਼ ਜਾਹ।

ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾ ਕਰ।

ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਦਰਵੇਸ਼ ਆਇਆ।

ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਕਸੂਰ ਸੀ।

ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ।

ਪਾਠ ਬਾਰੂਵਾਂ (੧੨)

ਦੁਲਾਵਾਂ (੨) ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ

ਐ	ਸੈ	ਹੈ	ਕੈ	ਖੈ	ਗੈ	ਘੈ	ਛੈ	ਚੈ	ਛੈ
ਜੈ	ਝੈ	ਵੈ	ਟੈ	ਠੈ	ਡੈ	ਢੈ	ਣੈ	ਤੈ	ਥੈ

ਦੈ ਧੈ ਨੈ ਪੈ ਫੈ ਬੈ ਭੈ ਮੈ ਯੈ ਰੈ
ਲੈ ਵੈ ਝੈ ਲੈ ਸ਼ੈ ਜ਼ੈ ਖੈ ਗੈ ਫੈ ।

ਦੁਲਾਵਾਂ (੨) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਬੈਲੀ	ਵੈਰੀ	ਬੈਠੀ	ਡੈਰੀ	ਕੈਦੀ	ਸੈਨਾ
ਬੈਠਾ	ਪੈਦਾ	ਮੈਦਾ	ਪੈਰ	ਖੈਰ	ਵੈਰ
ਨੈਣ	ਡੈਣ	ਭੈਣ	ਡੈਮ	ਸੈਰ	ਬੈਠ
ਬੈਗ	ਗੈਰ	ਗੈਸ	ਲੈਕ	ਤੈਰ	ਮੈਚ
ਪੈਸੇ	ਭੈੜੇ	ਬੈਠੇ	ਛੈਣੇ	ਲੈਣੇ	ਹੈਜ਼ਾ

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਖੈਰ ਪਾ । ਭੈਣ ਆਈ । ਪੈਰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ।

ਖਾਲੀ ਬੈਲਾ ਲਿਆ । ਬੈਗ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਆ ।

ਬੈਲੀ ਨਾ ਛੇੜ । ਛੈਣੇ ਨਾ ਵਜਾ ।

ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਨਾ ਕਰ ।

ਵੈਰੀ ਦਾ ਵਿਸਾਹ ਨਾ ਕਰ ।

ਭਾਖੜਾ ਡੈਮ ਸੋਲਾਂ (੧੬) ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਹੈ,
ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਡੈਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਹੈ ।

ਦੁਲਾਵਾਂ (੨) ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਐਨਕ	ਪੈਦਲ	ਬੈਠਕ	ਬੈਰਾੜ	ਹੈਰਾਨ
ਮੈਦਾਨ	ਐਲਾਨ	ਵੈਰਾਗ	ਕੈਮਰਾ	ਫੈਸਲਾ
ਸੁਖੈਨ	ਜਵੈਣ	ਟਟੈਣਾ	ਵੈਸਾਖੀ	ਹੈਰਾਨੀ

ਬੈਟਰੀ ਟੈਕਸੀ ਗੁਸੈਲਾ ਜੈਕਾਰਾ ਪੈਰਿਸ
ਮੈਸੂਰ ਜੈਪੁਰ ਫੈਸ਼ਨ ਕੈਲਾਸ਼ ਸ਼ੈਤਾਨੀ।

ਸੁਬੇਗ ਸਿੰਘ ਜਵੈਣ ਖਾਹ। ਕੈਮਰਾ ਲਿਆ।
ਪੈਦਲ ਨਾ ਜਾਹ। ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਐਨਕ ਹੈ।
ਟੈਕਸੀ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰ। ਟਟੈਣੇ ਨੂੰ ਨਾ ਫੜ੍ਹ।
ਗੁਸੈਲਾ ਸੁਭਾਅ ਨਾ ਬਣਾ। ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਨਾ ਕਰ।
ਪੈਰਿਸ ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ।
ਖ਼ਾਲਸੇ ਦਾ ਜਨਮ ਵੈਸਾਖੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਹੈ।

ਦੁਲਾਵਾਂ (੨) ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਐਤਵਾਰ	ਐਟਲਸ	ਨੈਨੀਤਾਲ	ਹੈਰਾਨਗੀ
ਕਰਨੈਲ	ਸੈਨਾਪਤੀ	ਜੈਲਦਾਰ	ਜੈਂਤੀਪੁਰ
ਬੈਜਨਾਥ	ਵੈਸਲੀਨ	ਸਵੈਟਰ	ਜਰਨੈਲ
ਬਦਫੈਲੀ	ਲਾਲਟੈਨ	ਅਪਰੈਲ	ਸੁਖਚੈਨ
ਪੈਦਾਵਾਰ	ਪੈਨਸ਼ਨ	ਪੈਰਾਸ਼ੂਟ	ਨਿਰਵੈਰ।

ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਕਲ੍ਹ ਐਤਵਾਰ ਸੀ।
ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ ਲਾਲਟੈਨ ਰਖ।
ਬਦਫੈਲੀ ਨਾ ਕਰ। ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਸਵੈਟਰ ਲਿਆ।
ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚ ਅਪ੍ਰੈਲ ਫੂਲ ਮਨਾਉਣਾ ਮਨ੍ਹਾ ਹੈ।
ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨਿਰਵੈਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰ ।
ਨਾਨਕ ਮਤਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨੈਨੀਤਾਲ, ਹੁਣ ਉਧਮ ਸਿੰਘ
ਨਗਰ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਸਿਤਾਰਗੰਜ ਤਹਿਸੀਲ ਵਿਚ ਹੈ ।

ਪਾਠ ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ (੧੩)

ਹੋੜੇ (—) ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ

ਓ	ਸੋ	ਹੋ	ਕੋ	ਖੋ	ਗੋ	ਘੋ	ਙੋ	ਚੋ	ਛੋ
ਜੋ	ਝੋ	ਵੋ	ਟੋ	ਠੋ	ਡੋ	ਢੋ	ਣੋ	ਤੋ	ਥੋ
ਦੋ	ਧੋ	ਨੋ	ਪੋ	ਫੋ	ਬੋ	ਭੋ	ਮੋ	ਯੋ	ਰੋ
ਲੋ	ਵੋ	ੜੋ	ਲੋ	ਸ਼ੋ	ਜ਼ੋ	ਖ਼ੋ	ਗ਼ੋ	ਫ਼ੋ	

ਹੋੜੇ (—) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਢੋਲ	ਗੋਲ	ਤੋਲ	ਬੋਲ	ਵੋਟ	ਕੋਟ
ਤੋੜ	ਮੋੜ	ਰੋਗ	ਮੋਰ	ਚੋਰ	ਰੋਜ਼
ਜੋਕ	ਮੋਟਾ	ਛੋਟਾ	ਖੋਤਾ	ਟੋਆ	ਘੋੜਾ
ਸੋਟੀ	ਛੋਟੀ	ਕੋਟੀ	ਜੋਗੀ	ਕੋਠੀ	ਰੋਟੀ
ਧੋਬੀ	ਰੋਗੀ	ਮੋਤੀ	ਤੋਰੀ	ਲੋਭੀ	ਗੋਭੀ

ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਰੋਟੀ ਖਾਹ । ਕੋਟ ਪਾ । ਢੋਲ ਵਜਾ ।
ਤੋੜ ਫੋੜ ਨਾ ਕਰ । ਇਹ ਕੋਟੀ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਹੈ ।

ਪੂਰਾ ਤੋਲ । ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲ । ਸੋਟੀ ਮੋਟੀ ਹੈ ।
ਤੋਤਾ ਟਾਹਣੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ । ਚੋਰ ਨਾ ਬਣ ।
ਬਾਗ ਵਿਚ ਮੋਰ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਹੋੜੇ (—) ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਸਮੋਸਾ	ਭਰੋਸਾ	ਮੋਰਚਾ	ਸੋਹਣਾ	ਸੋਚਣਾ
ਯੋਗਤਾ	ਰੋਗਨ	ਗੋਪਾਲ	ਮੋਟਰ	ਕੋਇਲ
ਰੋਪੜ	ਬੋਤਲ	ਗੋਲਕ	ਰੋਸ਼ਨ	ਜੋਕਰ
ਚਕੋਰ	ਸਲੋਕ	ਕਰੋਧ	ਸਟੋਪ	ਕੋਠੜੀ
ਰਸੋਈ	ਮੋਰਨੀ	ਢੋਲਕੀ	ਕੋਸ਼ਿਸ਼	ਜੋਤਿਸ਼ੀ

ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਮੋਟਰ ਚਲਾ । ਸਮੋਸਾ ਖਾਹ ।
ਗੋਲਕ ਵਿਚ ਪੈਸੇ ਪਾ । ਵਾਹਿਗੁਰੂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ।
ਰੋਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਰੋਪੜ ਜਾ ਕੇ ਰੋਗਨ ਲਿਆ ।
ਬੋਤਲ ਨਾ ਫੜ੍ਹ । ਟੋਕਰੀ ਵਿਚ ਗੋਭੀ ਹੈ ।
ਕੋਇਲ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਰਸੀਲੀ ਹੈ ।

ਹੋੜੇ (—) ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਸੋਮਵਾਰ	ਹੋਣਹਾਰ	ਜੋਤੀਜੋਤ	ਰਾਇਕੋਟ
ਗੋਦਾਵਰੀ	ਰਣਜੋਧ	ਸਰੋਵਰ	ਅਮੋਲਕ
ਨਕੋਦਰ	ਹਾਈਕੋਟ	ਅਨਮੋਲ	ਕਮਜ਼ੋਰ

ਜੋਧਪੁਰ ਮਨਜੋਤ ਤਿਰਲੋਕ ਗੁਲਮੋਰ
ਟੈਲੀਫੋਨ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਅਫਸੋਸ ਜ਼ੋਰਦਾਰ।

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਨਾ ਛੇੜ।

ਮਨਜੋਤ ਕੌਰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸਕੂਲ ਜਾਹ।

ਪਰਮੇਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ।

ਤਿਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਨਮੋਲ ਬਚਨ ਸੁਣ।

ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਗੋਦਾਵਰੀ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ।

ਕਲ੍ਹ ਬੜਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਧਮਾਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਆਇਆ ਹੈ।

ਪਾਠ ਚੌਦਵਾਂ (੧੪)

ਕਨੌੜੇ (੯) ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ

ਅ	ਸ	ਹ	ਕ	ਖ	ਗ	ਘ	ਙ	ਚ	ਛ
ਜ	ਝ	ਞ	ਟ	ਠ	ਡ	ਢ	ਣ	ਤ	ਥ
ਦ	ਧ	ਨ	ਪ	ਫ	ਬ	ਭ	ਮ	ਯ	ਰ
ਲ	ਵ	ੜ	ਲ਼	ਸ਼	ਜ਼	ਖ਼	ਗ਼	ਫ਼	

ਕਨੌੜੇ (੯) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਚੌਰ	ਪੌਣ	ਧੌਣ	ਕੌਣ	ਚੌਣ	ਚੌਲ
ਫੌਜ	ਮੌਜ	ਕੌਮ	ਸੌਣਾ	ਗੌਣਾ	ਪੌਦਾ

ਭੋਰਾ ਚੌੜਾ ਕੌੜਾ ਔਖਾ ਸੌਖਾ ਰੌਲਾ
ਪੌਣਾ ਸੌਦਾ ਦੌੜੀ ਕੌੜੀ ਪੌੜੀ ਕੌਲੀ
ਕੌਡੀ ਚੌਂਕੀ ਚੌੜੇ ਜੌੜੇ ਔਲੇ ਖੌਰੂ ।

ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਰੌਲਾ ਨਾ ਪਾ । ਚੌਲ ਲਿਆ ।

ਹੌਲੀ ਗੱਲ ਕਰ । ਦਵਾਈ ਬਹੁਤ ਕੌੜੀ ਹੈ ।

ਇਹ ਚੌਰ ਸੋਹਣਾ ਹੈ । ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਕੌਣ ਹੈ ?

ਪੌਣ ਨੀਵੀਂ ਨਾ ਕਰ । ਇਹ ਸਰੋਵਰ ਬਹੁਤ ਚੌੜਾ
ਹੈ । ਪੌਦੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਾਣੀ ਦਿਓ ।

ਕਨੌੜੇ (੯) ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਮੌਸਮ ਔਸਤ ਨੌਕਰ ਮਖੌਲ ਫਿਲੌਰ
ਬਿਭੌਰ ਹੌਸਲਾ ਚੌਬਾਰਾ ਭਗੌੜਾ ਭੌਂਕਣਾ
ਚੌਰਾਹਾ ਤੌਲੀਆ ਹਥੌੜਾ ਖਿਡੌਣਾ ਡਰੌਣਾ
ਕਚੌਰੀ ਹਥੌੜੀ ਵਿਛੌਣਾ ਜੌਹਰੀ ਚੌਰਾਸੀ
ਨੌਕਰੀ ਮੌਲਵੀ ਪਕੌੜੇ ਔਤਾਰ ਲਾਹੌਰ ।

ਅਨੋਖ ਸਿੰਘ ਪਕੌੜੇ ਖਾਹ । ਹਥੌੜਾ ਲਿਆ ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਚੌਰਾਸੀ ਲੱਖ ਜੂਨਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ ।

ਪੁਰਾਣਾ ਤੌਲੀਆ ਨਾ ਲਿਆ ।

ਕਲ੍ਹ ਮੌਸਮ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਸੀ ।

ਪਕੌੜੇ ਖਾ ਕੇ ਪਾਣੀ ਨਾ ਪੀ ।

ਗਰਮ ਗਰਮ ਕਚੌਰੀ ਲਿਆ ।

ਕਨੌੜੇ (੯) ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਸੌਦਾਗਰ	ਚੌਰਾਸੀਹ	ਚੌਂਕੀਦਾਰ	ਫੌਜਦਾਰ
ਨੌਜਵਾਨ	ਨੌਨਿਹਾਲ	ਨੌ-ਬਰ-ਨੌ	ਪੌਲਪੁਰ
ਕੌਲਸਰ	ਕੌੜੇਬੋਲ	ਚੌਕਲੇਟ	ਕਲਾਨੌਰ
ਚਮਕੌਰ	ਲਖਨੌਰ	ਬਿਜਨੌਰ	ਬਲਾਚੌਰ
ਮੌਨਸੂਨ	ਖੌਫਨਾਕ	ਕੌਸ਼ਲਿਆ	ਡਲਹੌਜ਼ੀ।

ਸੌਦਾਗਰ ਸੌਦਾ ਖਰੀਦ । ਚੌਂਕੀਦਾਰ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਹ ਮੇਜ਼ ਚੌਰਾਸੀ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੈ । ਨੌਜਵਾਨ ਦੌੜ ਰਹੇ ਹਨ । ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਾਉਲੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ, ਚੌਰਾਸੀਹ ਪੌੜੀਆਂ ਹਨ । ਬਖਤੌਰ ਸਿੰਘ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੌੜੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ । ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਕੌੜੇ ਬੋਲ ਸਹਾਰਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਚੰਗੇ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ਪਾਠ ਪੰਦਰ੍ਹਵਾਂ (੧੫)

ਟਿੱਪੀ (੧) ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ

ਅੰ	ਸੰ	ਹੰ	ਕੰ	ਖੰ	ਗੰ	ਘੰ	ਙੰ	ਚੰ	ਛੰ
ਜੰ	ਝੰ	ਵੰ	ਟੰ	ਠੰ	ਡੰ	ਢੰ	ਣੰ	ਤੰ	ਥੰ
ਦੰ	ਧੰ	ਨੰ	ਪੰ	ਫੰ	ਬੰ	ਭੰ	ਮੰ	ਯੰ	ਰੰ
ਲੰ	ਵੰ	ੜੰ	ਲੰ	ਸ਼ੰ	ਜ਼ੰ	ਖੰ	ਗੰ	ਫੰ	।

ਟਿੱਪੀ (੧) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਪੁੰਦ	ਸੰਤ	ਜੰਗ	ਦੰਦ	ਖੰਡ	ਪੰਡ
ਛੰਦ	ਬੰਦ	ਪਿੰਡ	ਟਿੰਡ	ਸਿੰਘ	ਪੰਜ
ਅੰਬ	ਸੰਗ	ਕੰਨ	ਹਿੰਗ	ਵਿੰਗ	ਸਿੰਗ
ਗੰਨਾ	ਲੰਮਾ	ਰੰਬਾ	ਖੰਭਾ	ਚੰਗਾ	ਗੰਗਾ
ਕੰਘਾ	ਛੰਨਾ	ਖੰਡਾ	ਮੰਦਾ	ਬੰਦਾ	ਗੰਦਾ ।

ਧੰਨਾ ਸਿੰਘ ਅੰਬ ਖਾਹ । ਪੰਡ ਚੁੱਕ ।

ਬਹੁਤੀ ਖੰਡ ਨਾ ਖਾਹ । ਦੰਦ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰ ।

ਹਿੰਗ ਨਾ ਖਾਹ । ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੰਦਾ ਨਾ ਬੋਲ ।

ਮੰਦਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ।

ਪੰਜ ਕਿਲੋ ਆਟਾ ਲਿਆ ।

ਅੰਬ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੇ ਹਨ । ਇਹ ਗੰਨਾ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਹੈ ।

ਟਿੱਪੀ (੧) ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਅੰਗੂਰ	ਲੰਗੂਰ	ਸੰਦੂਕ	ਬੰਦੂਕ	ਸੁੰਦਰ
ਮੰਦਰ	ਅੰਦਰ	ਲੰਗਰ	ਜੰਗਲ	ਮੰਗਲ
ਸੰਗਲ	ਨੰਗਲ	ਬੰਗਲਾ	ਜੰਗਲਾ	ਬੰਗਲ
ਜੰਗਲ	ਚੰਡਾਲ	ਪੰਡਾਲ	ਬਸੰਤ	ਕੰਬਲ
ਸੁਰੰਗ	ਭੁਝੰਗੀ	ਬਠਿੰਡਾ	ਮੋਰਿੰਡਾ	ਜੰਜੀਰ ।

ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਅੰਗੂਰ ਖਾਹ । ਸੰਦੂਕ ਖੋਲ੍ਹ ।

ਸੰਗੀਤ ਸੁਣ । ਜੰਗਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰ ।

ਸੰਗਲ ਨਾ ਫੜ੍ਹ । ਮਲੰਗ ਨਾ ਬਣ ।

ਇਹ ਬੰਗਲਾ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ।

ਇਹ ਸੁਰੰਗ ਬਹੁਤ ਲੰਮੀ ਹੈ ।

ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ।

ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੰਦੂਕ ਨੂੰ ਸੰਦੂਕ ਵਿਚ ਰਖ ।

ਟਿੱਪੀ (੧) ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਨਿਰੰਕਾਰ	ਸੰਸਕਾਰ	ਅਹੰਕਾਰ	ਸਤਵੰਤ
ਕੁਲਵੰਤ	ਹਰਬੰਸ	ਗੁਲਕੰਦ	ਸਰਹੰਦ
ਸਤਿਸੰਗ	ਭਗਵੰਤ	ਹੇਮਕੁੰਟ	ਜਲੰਧਰ
ਗੰਗਾਸਰ	ਜੰਡਿਆਲਾ	ਤਲਵੰਡੀ	ਦਸੰਬਰ
ਸਮੁੰਦਰ	ਮੂੰਗਫਲੀ	ਰੰਘਰੇਟਾ	ਬਖਸ਼ਿੰਦ ।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੰਮ-ਚੋਰ ਨਾ ਬਣ ।

ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗੁਲਕੰਦ ਬਹੁਤੀ ਨਾ ਖਾਹ ।

ਆਪਣੇ ਗੁਣ ਵੇਖ ਕੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾ ਕਰ ।

ਮੂੰਗਫਲੀ ਖਾ ਕੇ ਪਾਣੀ ਨਾ ਪੀ ।

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਸਰਹੰਦ ਨੂੰ ਜਾਹ ।

ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਪਾਣੀ ਖਾਰਾ ਹੈ ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਭ ਦਾ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਹੈ ।

ਸਤਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਦਾ ਯਾਦ ਕਰ ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਗੰਗਸਰ ਜੈਤੋ ਬਹੁਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ
ਕੀਤੇ ਸਨ । ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਅਵਤਾਰ
ਅਸਥਾਨ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ (ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣਾ
ਸਾਹਿਬ ਪਕਿਸਤਾਨ) ਵਿਚ ਹੈ ।

ਪਾਠ ਸੋਲ੍ਹਵਾਂ (੧੬)

ਬਿੰਦੀ (:-) ਵਾਲੇ ਅੱਖਰ

ਆਂ ਸਾਂ ਹਾਂ ਕਾਂ ਖਾਂ ਗਾਂ ਘਾਂ ਙਾਂ ਚਾਂ ਛਾਂ
ਜਾਂ ਝਾਂ ਵਾਂ ਟਾਂ ਠਾਂ ਡਾਂ ਢਾਂ ਣਾਂ ਤਾਂ ਥਾਂ
ਦਾਂ ਧਾਂ ਨਾਂ ਪਾਂ ਫਾਂ ਬਾਂ ਭਾਂ ਮਾਂ ਯਾਂ ਰਾਂ
ਲਾਂ ਵਾਂ ਝਾਂ ਲਾਂ ਸ਼ਾਂ ਜ਼ਾਂ ਖ਼ਾਂ ਗ਼ਾਂ ਫ਼ਾਂ ।

ਬਿੰਦੀ (:-) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਬਾਂਸ	ਡਾਂਗ	ਸਾਂਗ	ਮਾਂਵਾਂ	ਸਾਂਵਾਂ	ਟਾਂਵਾਂ
ਭਾਂਡਾ	ਟਾਂਡਾ	ਬਾਂਹ	ਮਾਂਹ	ਮੀਂਹ	ਨੀਂਦ
ਪੀਂਘ	ਸਾਂਈਂ	ਕਾਂਸੀ	ਊਂਘ	ਗੇਂਦ	ਦਹੀਂ
ਸੇਂਜੀ	ਹਾਂਡੀ	ਪੇਂਜਾ	ਗੇਂਦਾ	ਕੈਂਚੀ	ਬੈਂਤ
ਪੈਂਦ	ਦੈਂਤ	ਲੌਂਗ	ਸੌਂਫ	ਚੌਦਾਂ	ਸੌਣਾਂ ।

ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਚੰਗੀ ਡਾਂਗ ਲਿਆ। ਭਾਂਡੇ ਧੋ।
ਸੌਂਫ ਖਾਹ। ਪੀਂਘ ਝੂਟ ਲੈ। ਬਾਂਹ ਨਾ ਹਿਲਾ।
ਬੈਂਤ ਨਾ ਮਾਰ। ਕਾਂ ਇਕ ਚਲਾਕ ਪੰਛੀ ਹੈ।
ਕੈਂਚੀ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੱਟ ਕੇ ਖਰਾਬ ਨਾ ਕਰ।

ਗੋਂਦ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਨਾ ਖੇਡ।
ਲੌਂਗ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੇ ਹਨ।
ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਾਂਗ ਨਾ ਲਾ।

ਬਿੰਦੀ (:) ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਨੀਂਦਰ	ਬਾਂਦਰ	ਉਂਗਲ	ਜਬਾਨ	ਛਲਾਂਗ
ਅਗਾਂਹ	ਇਕਾਂਤ	ਗੁਆਂਢ	ਸੜਾਂਦ	ਕਾਂਗੜਾ
ਬਰਾਂਡਾ	ਸਾਂਵਲਾ	ਬਾਂਦਰੀ	ਲਾਂਗਰੀ	ਕਿਤਾਬਾਂ
ਗਰੀਬਾਂ	ਅਠਾਰਾਂ	ਢਿਲਵਾਂ	ਸਤਵਾਂ	ਗੁਸਾਂਈਂ
ਨਾਂਦੇੜ	ਪਰਸੋਂ	ਸਰਸੋਂ	ਬਤਾਊਂ	ਡਾਂਗਰੀ।

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਨਾ ਛੇੜ।
ਮੈਂਨੂੰ ਨੀਂਦਰ ਆਈ ਹੈ।
ਪਰਸੋਂ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਹੈ।
ਉਸਦੀ ਉਂਗਲ ਖਰਾਬ ਹੈ।
ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪ।

ਬਿੰਦੀ (:-) ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਸਿਰਹਾਣਾਂ	ਬਰਛੀਆਂ	ਜਮਾਂਦਰੂ	ਵਟਾਂਦਰਾ
ਜਮਾਂਦਾਰ	ਰਮਾਂਇਣ	ਨਾਗਾਲੈਂਡ	ਰਾਜਾਸਾਂਸੀ
ਮਹਾਂਨਦੀ	ਮਹਾਂਬਲੀ	ਬਾਰਾਂਦਰੀ	ਡਾਵਾਂਡੋਲ
ਜਹਾਂਗੀਰ	ਸੰਗਰਾਂਦ	ਫਰਲਾਂਗ	ਜਗਰਾਉਂ
ਪਰਛਾਵਾਂ	ਪਚਾਨਵੇਂ	ਅਠਾਨਵੇਂ	ਅਫਰੇਵਾਂ।

ਭੀਮਸੈਨ ਦੁਆਪਰ ਦਾ ਮਹਾਂਬਲੀ ਸੀ।

ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਬਾਰਾਂਦਰੀ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਹੈ।

ਅੱਠ ਫਰਲਾਂਗ ਦਾ ਇਕ ਮੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਸਾਲ ਵਿਚ ਬਾਰਾਂ ਸੰਗਰਾਂਦਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬਹੁਤੀ ਗਰੀਬੀ ਵੇਖ ਕੇ ਡਾਵਾਂਡੋਲ ਨਾ ਹੋ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪ।

ਲੁਧਿਆਣੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਤਹਿਸੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ

ਇਕ ਤਹਿਸੀਲ ਜਗਰਾਉਂ ਹੈ।

ਜਹਾਂਗੀਰ ਨੇ ਚੰਦੂ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ

ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਟਿੱਪੀ ਤੇ ਬਿੰਦੀ, ਬਿੰਦੀ ਦੀ

ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਅੱਧੇ ਨੰਨੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਧੁੰਧ	ਸੰਤ	ਦੰਦ	ਖੰਡ
ਪੰਡ	ਪਿੰਡ	ਟਿੰਡ	ਪੰਜ

ਗੰਨਾ	ਖੰਡਾ	ਮੰਦਾ	ਬੰਦਾ
ਗੰਦਾ	ਬੰਦੂਕ	ਸੰਦੂਕ	ਸੁੰਦਰ
ਮੰਦਰ	ਅੰਦਰ	ਬੰਸਰੀ	ਸੰਸਾਰ
ਬਠੰਡਾ	ਮੋਰਿੰਡਾ	ਜ਼ੰਜੀਰ	ਆਨੰਦ
ਜੰਡਿਆਲਾ	ਜਲੰਧਰ	ਸਮੁੰਦਰ	ਨਰਿੰਦਰ
ਯੰਨਿਆਂ	ਸਤਵੰਤ	ਕੁਲਵੰਤ	ਗੁਲਕੰਦ
ਸਰਹੰਦ	ਭਗਵੰਤ	ਹੇਮਕੁੰਟ	ਤਲਵੰਡੀ
ਭਾਂਡਾ	ਸ਼ਾਂਤੀ	ਬੈਂਡ	ਟਾਂਡਾ
ਭਾਂਡੇ	ਟੀਂਡੇ	ਨੀਂਦਰ	ਬਾਂਦਰ
ਜਮਾਂਦਰੂ	ਕਮਾਂਡਰ	ਲੈਂਟਰ	ਇੰਗਲੈਂਡ

**ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਟਿੱਪੀ ਤੇ ਬਿੰਦੀ, ਬਿੰਦੀ ਦੀ
ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਅੱਧੇ ਮੰਮੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ**

ਅੰਬ	ਖੰਭ	ਲੰਬਾ	ਰੰਬਾ
ਖੁੰਬਾਂ	ਕੰਬਲ	ਆਰੰਭ	ਅੰਬਰ
ਦਸੰਬਰ	ਸੁਅੰਬਰ	ਸੰਪੂਰਨ	ਦਿਗੰਬਰ
ਮਰੰਮਤ	ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ	ਲੈਂਪ	ਛੀਂਬਾ
ਕੈਂਪ	ਤਾਂਬਾ	ਸੈਂਪਲ	ਪੀਤਾਂਬਰ

**ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਟਿੱਪੀ ਤੇ ਬਿੰਦੀ, ਬਿੰਦੀ ਦੀ
ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਅੱਧੇ ਛੰਡੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ**

ਹਿੰਗ	ਵਿੰਗ	ਸਿੰਗ	ਚੰਗਾ	ਕੰਘਾ
------	------	------	------	------

ਲੰਗਰ	ਜੰਗਲ	ਮੰਗਲ	ਬੰਗਲਾ
ਜੰਗਲਾ	ਜੰਗਲ	ਮਲੰਗ	ਭੁੰਗੀ
ਡੰਗੋਰੀ	ਰੈਂਕ	ਬੈਂਕ	ਅੱਕੜ
ਉਂਗਲ	ਲਾਂਗਰੀ	ਕਾਂਗੜਾ	ਜਾਂਗਲਾ

**ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੱਸਾ ਅੱਧੇ ਸੱਸੇ ਦੀ
ਅਵਾਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ**

ਮਸਤ	ਕਸਟ	ਅਸਟ	ਗਸਤ
ਬਸਤਾ	ਰਸਤਾ	ਸਸਤਾ	ਚਸਕਾ
ਇਸਟ	ਬਿਸਟ	ਬਿਸ੍ਰ	ਬਿਸਟਾ
ਕਿਸਤ	ਕਿਸਤੀ	ਕੁਸਤੀ	ਬਸਤੀ
ਕੁਸਟ	ਵਸਤੂ	ਕੈਸਟ	ਗੋਸਟ
ਦੋਸਤ	ਬਿਸਤਰਾ	ਬਿਸਥਾਰ	ਦਸਤਾਰ

ਪਾਠ ਸਤਾਰ੍ਹਵਾਂ (੧੭)

**ਅੱਧਕ ਅਗਲੇ ਅੱਖਰ ਦੀ ਅਵਾਜ ਵਧਾਉਂਦਾ
ਹੈ ਅੱਧਕ (੮) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ**

ਅੱਖ	ਹੱਥ	ਨੱਕ	ਲੱਤ	ਸੱਚ	ਰੱਬ
ਛੱਡ	ਖੱਟਾ	ਮੱਥਾ	ਰਿੱਛ	ਬਿੱਲਾ	ਮਿੱਠਾ
ਚਿੱਟਾ	ਸਿੱਖੀ	ਤਿੱਖੀ	ਰੱਸੀ	ਮੱਛੀ	ਕੱਚੀ

ਚੱਕੀ ਮੱਕੀ ਹੱਟੀ ਤੱਤੀ ਖੱਟੀ ਵੱਛੀ
ਹੱਥੀ ਟੁੱਟੀ ਭੁੱਖ ਦੁੱਖ ਲੱਭੂ ਡੱਭੂ

ਜੱਗਾ ਸਿੰਘ ਸੱਚ ਬੋਲ । ਲੱਭੂ ਖਾਹ ।

ਮੱਠੀ ਲਿਆ । ਹੱਥ ਸਾਫ਼ ਕਰ ।

ਹੱਟੀ ਖੁੱਲੀ ਹੈ । ਰੱਬ ਸਭ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ।

ਕੱਦੂ ਦੀ ਸਬਜ਼ੀ ਬਣਾ । ਰਾਤ ਨੂੰ ਰੁੱਖ ਥੱਲੇ ਨਾ ਸੌਂ ।

ਵੱਛੀ ਨੂੰ ਨਾ ਫੜ੍ਹ । ਰੱਸੀ ਨਾ ਖਿੱਚ, ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਆ ।

ਟੁੱਟੀ ਭੱਜੀ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਫੜ੍ਹ । ਰਿੱਛ ਦੇ ਲਾਗੇ ਨਾ ਜਾਹ ।

ਸਿੱਖੀ ਖੰਡੇ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੀ ਹੈ । ਭੁੱਖ ਦਾ ਦੁੱਖ ਬਹੁਤ ਡਾਢਾ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਅੱਧਕ (੮) ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਤਿੱਤਰ ਮਿੱਤਰ ਚਿੱਤਰ ਕਿੱਕਰ ਗਿੱਦੜ

ਇੱਜ਼ਤ ਛੱਪੜ ਅੱਖਰ ਕੱਤਕ ਖੱਦਰ

ਚੱਕਰ ਪੱਥਰ ਕੱਲਰ ਮੱਛਰ ਝੱਖੜ

ਟੱਬਰ ਲੱਛਣ ਮੱਖਣ ਦੱਖਣ ਮੁਨੱਕਾ

ਪੱਤਰੀ ਮਲੱਠੀ ਪੁੱਤਰ ਕੁੱਲਰ ਕੁੱਕੜ

ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ । ਮੱਖਣ ਖਾਹ ।

ਮਿੱਤਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ । ਪੱਤਰੀ ਤਿੱਖੀ ਹੈ ਨਾ ਫੜ੍ਹ ।

ਮੁਨੱਕਾ ਲਿਆ । ਮਲੱਠੀ ਮਿੱਠੀ ਹੈ ।

ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਹੈ ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਿੱਤਰ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ ।
ਕਿੱਕਰ ਥੱਲੇ ਨਾ ਜਾਹ, ਕੰਡੇ ਹਨ ।
ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਪਾਉ ।

ਅੱਧਕ (੮) ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਬਚਿੱਤਰ	ਪਵਿੱਤਰ	ਸੁਮਿੱਤਰ	ਚਰਿੱਤਰ
ਉਨੱਤਰ	ਬਹੱਤਰ	ਸਤੱਤਰ	ਅਠੱਤਰ
ਤਰਸਿੱਕਾ	ਨਛੱਤਰ	ਸਪੁੱਤਰ	ਸੁਲੱਖਣੀ
ਗੜਗੱਜ	ਗੁਰਦਿੱਤਾ	ਸਰਬੱਤ	ਪੜਛੱਤੀ
ਕਲਕੱਤਾ	ਮਿੱਤਰਤਾ	ਪਰਪੱਕ	ਅਹਿੱਲਿਆ ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ ਮੰਗੋ ।
ਨਾਮ ਜਪਣ ਨਾਲ ਮਨ ਤੇ ਬੁੱਧੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਛੇਵੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਪੁੱਤਰ ਸਨ ।
ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਥੀ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿਚ ਨਾਗਨੀ ਮਾਰੀ ਸੀ ।
ਮਾਤਾ ਸੁਲੱਖਣੀ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ
ਮਹਿਲ ਸਨ ।

ਸੰਤ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖ਼ਾਲਸਾ ਸੰਨ
ਉੱਨੀ ਸੌ ਉਨੱਤਰ (੧੯੬੬) ਵਿਚ, ਮਹਿਤੇ ਤੋਂ
ਸੱਚਖੰਡ ਨੂੰ ਗਏ ਸਨ ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਸੰਨ ਉੱਨੀ ਸੌ ਅਠੱਤਰ (੧੯੭੮) ਵਿਚ
ਨਕਲੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕਾਂਡ ਸਮੇਂ ਤੇਰਾਂ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਨ ।

ਪਾਠ ਅਠਾਰ੍ਹਵਾਂ (੧੮)

**ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਬਿੰਦੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ
ਲੱਲੇ ਪੈਰ ਬਿੰਦੀ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ**

ਹਲ ਕਾਲ ਥਾਲ ਛਾਲ ਗਾਲ ਵਾਲ
ਨਾਲ ਗਲਾ ਮਲਾ ਸਾਲਾ ਆਲਾ ਜਾਲਾ
ਕਾਲਾ ਲਾਲਾਂ ਤਿਲ ਗਲੀ ਖਾਲੀ ਕਾਲੀ
ਤੋਲਾ ਹੋਲਾਂ ਸੋਲਾਂ ਝੋਲੀ ਹੌਲੀ ਚੌਲ।
ਬਾਪੂ ਜੀ ਹਲ ਵਾਹੋ । ਕਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜਾਲਾ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ ।

ਆਲੇ ਵਿਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਰੱਖ । ਥਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰ ।
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਾਲ ਨਾ ਕੱਢ । ਖਾਲੀ ਸਾਫ਼ ਕਰ ।
ਇਹ ਪੁਲ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ।
ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਛਾਲਾਂ ਨਾ ਮਾਰ ।
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਂਦਾ ਵੇਖ ਕੇ
ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਲਾਲਾਂ ਨਾ ਡੇਗੋ ।

ਮਲਾ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਿੰਡ ਮੀਰਾਂਕੋਟ ਵਿਚ ਹੈ ।

ਲੱਲੇ ਪੈਰ ਬਿੰਦੀ ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਝਬਾਲ ਕਾਲਖ ਬਟਾਲਾ ਬਡਾਲਾ ਜਾਡਲਾ
ਜਾਖਲ ਖਿਆਲਾ ਸਿਰਾਲਾ ਕਰਾਲੀ ਮੁਹਾਲੀ

ਦਿਵਾਲੀ ਮਲਾਈ ਵਡਾਲੀ ਅਯਾਲੀ ਬੁਤਾਲਾ
ਖਜਾਲਾ ਉਖਲੀ ਕਾਲੇਕੇ ਪੈਂਤਾਲੀ ਕੋਟਲਾ
ਹੰਬਲਾ ਅੰਬਾਲਾ ਕੰਡੀਲਾ ਭੰਗਾਲੀ ਨੰਗਲੀ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਕਾਲਖ ਤੇ ਹੱਥ ਨਾ ਲਾ।

ਅਯਾਲੀ ਭੇਡਾਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਸਾਂਭ।

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ।
ਬਟਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ
ਹਨ।

ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਅਸਥਾਨ,
ਗੁਰੂ ਕੀ ਵਡਾਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ।
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੀੜ ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ,
ਝਬਾਲ ਨੇੜੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਹੈ।

ਲੱਲੇ ਪੈਰ ਬਿੰਦੀ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਪਟਿਆਲਾ	ਬਰਨਾਲਾ	ਅਜਨਾਲਾ	ਮਾਨਾਵਾਲਾ
ਜੰਡਿਆਲਾ	ਵਰਪਾਲ	ਦਾਨੂਵਾਲ	ਮੱਤੇਵਾਲ
ਬੇਗੋਵਾਲ	ਜੱਸੋਵਾਲ	ਭੋਏਵਾਲ	ਜੇਠੂਵਾਲ
ਸੈਦੇਵਾਲ	ਭਰੋਵਾਲ	ਲੌਂਗੋਵਾਲ	ਕਾਲੀਦਾਸ
ਕਾਲੀਨਾਗ	ਕਾਲੂਨਾਥ	ਕਾਲੇਪਾਣੀ	ਮੂੰਗਫਲੀ।

ਕਾਲੀਦਾਸ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਲੇਪਾਣੀ
ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਪਟਿਆਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਦੋ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਸੱਚਨ ਸੱਚ ਜੀ ਨੂੰ
ਬਖਸ਼ਿਆ ਜੋੜਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਲਾਦ ਪਾਸ ਜਿਲ੍ਹਾ
ਮਾਨਸਾ ਬੁਢਲਾਡੇ ਤੋਂ ੮ (ਅੱਠ) ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ
ਪਿੰਡ ਸੈਦੇਵਾਲ ਵਿਚ ਹੈ।

ਸ਼ਹੀਦ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਪਿੰਡ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੇ
ਨੇੜੇ ਪਿੰਡ ਕੈਂਬੋਵਾਲ ਜਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਚ ਹੈ। ਹੁਣ
ਦੋਵੇਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਜੁੜ ਗਈ ਹੈ।

ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਬਿੰਦੀ ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਸ਼ਕ	ਸ਼ਾਂਤ	ਨਾਸ਼	ਸ਼ਾਮ	ਸ਼ਾਹ	ਆਸ਼ਾ
ਸ਼ੀਸ਼ਾ	ਸਜ਼ਾ	ਜ਼ਿਦ	ਸ਼ਾਦੀ	ਚੀਜ਼	ਖੁਸ਼ੀ
ਜ਼ੀਰਾ	ਸ਼ੁੱਧ	ਸ਼ੁਭ	ਸ਼ੁਰੂ	ਪਸ਼ੂ	ਸ਼ੇਕ
ਸ਼ੇਰ	ਪੇਸ਼	ਦੇਸ਼	ਤੇਜ਼	ਹੈਜ਼ਾ	ਜ਼ੋਰ
ਜੋਸ਼	ਹੋਸ਼	ਸ਼ੋਭਾ	ਦੋਸ਼ੀ	ਫੌਜੀ	ਕਾਂਸ਼ੀ।

ਸ਼ੁੱਧ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਰੇਸ਼ਮ ਸਿੰਘ ਇਹ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸ਼ੁਭ ਗੁਣ
ਜ਼ਰੂਰ ਸਿਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ੇਰ ਜੰਗਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ।

ਤਤਬੇਤੇ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ
ਵਿਚ ਸ਼ੋਭਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਪਸ਼ੂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ,
ਪਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ।

ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਬਿੰਦੀ ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਫਰਸ਼	ਖਤਮ	ਸ਼ਬਦ	ਸ਼ਰਨ	ਸ਼ਰਮ
ਨਜ਼ਰ	ਸ਼ਰਧਾ	ਸ਼ਲਾਘਾ	ਤਲਾਸ਼	ਰਿਸ਼ਤਾ
ਨਿਸ਼ਚਾ	ਨਿਰਾਸ਼	ਇਸ਼ਾਰਾ	ਸ਼ਾਮਿਲ	ਸ਼ਰੀਫ
ਸ਼ਹੀਦ	ਸ਼ਰੀਕ	ਨਿਸ਼ਾਨੀ	ਸ਼ਰਨੀ	ਸ਼ਕਤੀ
ਹਮੇਸ਼ਾਂ	ਸ਼ੁਬੇਗ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼	ਪ੍ਰਹੇਜ਼	ਰੋਸ਼ਨੀ ।

ਸ਼ੁਬੇਗ ਸਿੰਘ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ ।

ਸਮਝਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਹੀ, ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਤਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਦਵਾਈ ਪ੍ਰਹੇਜ਼ ਰੱਖ ਕੇ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ।

ਜੋ ਵੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨੀ
ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ
ਹਨ ।

ਹਰ ਗੁਰਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੇ,
ਦਸਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਜੋਤ ਹੋਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚਾ
ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਬਿੰਦੀ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਸ਼ਸਤਰ	ਬਜ਼ੁਰਗ	ਯਾਦਾਸ਼ਤ	ਨਿਸ਼ਕਾਮ
ਵਿਸ਼ਰਾਮ	ਵਿਸ਼ਵਾਸ	ਹੁਸ਼ਿਆਰ	ਮੁਲਾਜ਼ਮ
ਉਤਸ਼ਾਹ	ਬਖਸ਼ੀਸ਼	ਦੁਸ਼ਮਣ	ਮਜ਼ਦੂਰ
ਮਜ਼ਬੂਤ	ਮਸ਼ਹੂਰ	ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ	ਪਰੇਸ਼ਾਨ
ਖਰਗੋਸ਼	ਨਿਰਦੋਸ਼	ਕਵੀਸ਼ਰ	ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ।

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚੰਗੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਓ।

ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੋ।

ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਕਰੋ।

ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਨਾ ਕਰੋ।

ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰੋ।

ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਤਨੋਂ ਮਨੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰੋ।

ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸਾਹ ਨਾ ਕਰੋ।

ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ
ਕਰੋ।

ਪਾਠ ਉੱਨੀਵਾਂ (੧੯)

ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਅੱਧੇ ਰਾਰੇ (੨) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਸ੍ਰੀ	ਭ੍ਰਮ	ਜੰਤ੍ਰ	ਮੰਤ੍ਰ	ਗੰਥ	ਗੰਥੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ	ਮ੍ਰਿਗੀ	ਯਾਤ੍ਰੀ	ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ	ਪ੍ਰੀਤ	ਪ੍ਰਾਣ
ਦ੍ਰਿਸ਼	ਮਿਤ੍ਰ	ਬ੍ਰਿਤੀ	ਦਾਤ੍ਰੀ	ਪਤ੍ਰੀ	ਤ੍ਰੀਕਾ
ਕ੍ਰੀਰ	ਪੁਤ੍ਰ	ਚਿਤ੍ਰ	ਪ੍ਰਭੂ	ਪ੍ਰੇਮ	ਪ੍ਰੇਤ
ਪ੍ਰੇਮੀ	ਕ੍ਰੋਧ	ਤ੍ਰੇਤਾ	ਨੇਤ੍ਰ	ਤ੍ਰੇਲ	ਤ੍ਰੇੜ

ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ।

ਕ੍ਰੋਧ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੋ।

ਗੰਥੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੋ।

ਇਸ ਕੰਧ ਵਿਚ ਤ੍ਰੇੜ ਆਈ ਹੈ।

ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨੇਮ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ
ਮੱਥਾ ਟੇਕੋ। ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਕਰੋ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਅੱਧੇ ਰਾਰੇ (੨) ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਪ੍ਰਗਟ	ਪ੍ਰਧਾਨ	ਪ੍ਰਮਾਣ	ਪ੍ਰਵਾਨ	ਪ੍ਰਭਾਵ
ਪ੍ਰਕਾਰ	ਪ੍ਰਤਾਪ	ਪ੍ਰਵਾਰ	ਪ੍ਰਚਾਰ	ਪ੍ਰਾਹੁਣਾ

ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਬਿਕ੍ਰਮ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕ੍ਰਿਪਾਨ
ਪ੍ਰਤੀਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਲਿਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਲੋਕ
ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਛਾਵਾਂ।

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨਾ ਕਰੇ।

ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜੀਵ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਦਾ ਤੇਜ-ਪ੍ਰਤਾਪ ਵੇਖ ਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਈਰਖਾ ਨਾ ਕਰੇ।
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਾਹੁਣਿਆਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰੇ।
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਵਧਦਾ ਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਘਟਦਾ ਹੈ।

ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਅੱਧੇ ਰਾਹੇ (੨) ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਪ੍ਰਚਲਤ	ਗ੍ਰਹਿਸਤ	ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ	ਪ੍ਰਹਲਾਦ
ਲਾਪ੍ਰਵਾਹ	ਪ੍ਰਕਰਮਾ	ਪ੍ਰਚਾਰਕ	ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ
ਖਿਦ੍ਰਾਬਾਦ	ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ	ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ	ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ
ਸ੍ਰੀਨਗਰ	ਉਪਦ੍ਰਵ	ਪ੍ਰਾਪੇਗੰਡਾ	ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ
ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ	ਪ੍ਰਬੰਧਕ	ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ	ਮੂਲਮੰਤ੍ਰ।

ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਲਾਪ੍ਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰ।
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਜੀ ਸਤਿਜੁਗ ਵਿਚ ਹੋਏ ਸਨ।
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ
ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਹਰ ਗੁਰਸਿੱਖ ਨੂੰ ਮੂਲਮੰਤ੍ਰ ਜਾਂ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਦਾ
ਜਾਪ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਹਰ ਗੁਰਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ।

ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਅੱਧੇ ਰਾਹੇ (੨) ਅਤੇ ਬਿੰਦੀ
ਵਾਲੇ ਤਿਨ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਸ਼ਸਤ੍ਰ	ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ	ਪ੍ਰਸ਼ਨ	ਆਸ਼੍ਰਮ	ਅਦਿਸ਼
ਪ੍ਰਕਾਸ਼	ਦੁਖਤ	ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ	ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ	ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਾ
ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ	ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ	ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ	ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ	ਪ੍ਰਵੇਸ਼
ਪ੍ਰਹੇਜ਼	ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ	ਪ੍ਰਸ਼ਾਦੇ	ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ	ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ
ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ	ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ	ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ	ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼	ਪ੍ਰਤੱਖ ।

ਬਗੀਚਾ ਸਿੰਘ ਦੁਖਤ 'ਤੇ ਨਾ ਚੜ੍ਹ ।

ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਵਿਦਿਆ ਜ਼ਰੂਰ ਸਿੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ।

ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਭਗਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਭਗਤ ਸਨ ।

ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਦੁਆਪਰ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸਨ ।

ਹਰ ਗੁਰਸਿੱਖ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਘਰ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ
ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ।

ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਅੱਧੇ ਰਾਹੇ (੨) ਅਤੇ ਬਿੰਦੀ
ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ	ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ	ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ	ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਰ
ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ	ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ	ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ	ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ
ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਾਂ	ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਲੂ	ਤ੍ਰਿਸ਼ਕਾਰ	ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ	ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ	ਅਪ੍ਰੇਸ਼ਨ	ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ
ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ	ਸ੍ਰੇਸ਼ਟਤਾ	ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ਨ	ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ।

ਆਪਾ-ਭਾਵ ਛੱਡ ਕੇ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈ ਕੇ
ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ।

ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ
ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ
ਭਰਿਆ ਹੈ।

ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਲੂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਆਪਣੇ ਮਿੱਤ੍ਰ ਦਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ।
ਉਸ ਨਾਲ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੋ।

ਹਵਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਫੈਲਣ ਨਾਲ ਕਈ ਬੀਮਾਰੀਆਂ
ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਫੈਲਣ
ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ ਵੀਹਵਾਂ (੨੦)

ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਅੱਧੇ ਹਾਥੇ (੫) ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਕਲ੍ਹ	ਪੜ੍ਹ	ਚੜ੍ਹ	ਹੜ੍ਹ	ਦਾੜ੍ਹ	ਕਾੜ੍ਹ
ਜਗ੍ਹਾ	ਜਿਲ੍ਹਾ	ਕਿਲ੍ਹਾ	ਵਿੰਨ੍ਹ	ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ	ਗੜ੍ਹੀ
ਟਾਲ੍ਹੀ	ਪੁੜ੍ਹ	ਮੁੜ੍ਹ	ਉਨ੍ਹਾਂ	ਬਲ੍ਹ	ਚੱਲ੍ਹਾ
ਸੁਲ੍ਹਾ	ਮੂੜ੍ਹਾ	ਜੂੜ੍ਹਾ	ਕੂੜ੍ਹਾ	ਜੇਲ੍ਹ	ਫੇਲ੍ਹ
ਖੋਲ੍ਹ	ਓਲ੍ਹਾ	ਪੋਲ੍ਹਾ	ਬੋੜ੍ਹ	ਸੰਨ੍ਹ	ਥੰਮ੍ਹ

ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਦੁੱਧ ਕਾੜ੍ਹ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹ।

ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਅੱਗ ਬਾਲ। ਕਲ੍ਹ ਬਹੁਤ ਧੁੰਦ ਸੀ।

ਡੰਗਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਨ੍ਹ। ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰ।

ਜਗ੍ਹਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਿਆ ਕਰ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਨ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਬਾਸਰਕੇ-ਗਿੱਲਾਂ
ਜਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਹੈ।

ਥੰਮ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰ
ਜਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਹੈ।

ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਅੱਧੇ ਹਾਥੇ (੫) ਵਾਲੇ ਤਿਨ
ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ

ਮਲ੍ਹਮ	ਮੜ੍ਹਨਾ	ਪੜ੍ਹਨਾ	ਆਲ੍ਹਣਾ	ਗਾਲ੍ਹੜ
ਗੁੰਨ੍ਹਣਾ	ਪੜ੍ਹਿਆ	ਮੜ੍ਹਿਆ	ਫੜ੍ਹਿਆ	ਚੜ੍ਹਾਈ

ਗੁੜ੍ਹਤੀ ਮੁੜ੍ਹਕਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ
ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਪੈਨ੍ਹਣ ਡੋਲ੍ਹਦੇ ਰਿੰਨ੍ਹਣਾ ਬੰਨ੍ਹਣਾ
ਬੰਮ੍ਹਣਾ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ ਉਲ੍ਹਾਮਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ।

ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਾਲ੍ਹੜ (ਕਾਟੋ) ਨੂੰ ਨਾ ਫੜ੍ਹ।

ਗੁਲਜਾਰ ਸਿੰਘ ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ ਡੋਲ੍ਹ ਦੇ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੰਛੀ ਦੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਨੂੰ ਨਾ ਫੋਲ੍ਹ।

ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਉਸਤਾਦ ਤੋਂ ਸੰਥਿਆ ਲੈ ਕੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ।

ਹਰ ਗੁਰਸਿੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ
ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਗੁੜ੍ਹਤੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ
ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮੁੜ੍ਹਕਾ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਬਿਮਾਰੀਆਂ
ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਨਿਰਮਲ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ ਪੂਰਨ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ ਦੁਖ ਪੈਣ
'ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਉਲ੍ਹਾਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ,
ਉਸਦੀ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

**ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਅੱਧੇ ਹਾਹੇ (੮) ਵਾਲੇ
ਚਾਰ ਅੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ**

ਅਨਪੜ੍ਹ	ਤਾਰਾਗੜ੍ਹ	ਰਾਜਗੜ੍ਹ	ਰਾਮਗੜ੍ਹ
ਦਾਨਗੜ੍ਹ	ਕਾਠਗੜ੍ਹ	ਕਾਲਗੜ੍ਹ	ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ
ਸਾਰਾਗੜ੍ਹੀ	ਸਾੜ੍ਹਸਤੀ	ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ	ਅਠਾਰ੍ਹਵੀਂ
ਪੜ੍ਹਾਉਣ	ਕੇਸਗੜ੍ਹ	ਸ਼ੇਰਗੜ੍ਹ	ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ
ਮਾਲ੍ਹਪੂੜੇ	ਲੋਹਗੜ੍ਹ	ਹੋਲਗੜ੍ਹ	ਜੂਨਾਂਗੜ੍ਹ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਨੇ ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸਾਜਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਹਨ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਹੋਲਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੇ ਅਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਹੋਲੇ ਮਹੱਲੇ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਸ਼ਸਤਰ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਜ਼ੋਹਰ ਵੇਖਦੇ ਸਨ।

ਇਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਅਨਪੜ੍ਹ ਦੀ ਕੋਈ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਸਾਈਕਲ ਨਾ ਚਲਾਇਆ ਕਰੇ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣੇ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਨ ਉੱਨੀ ਸੌ ਪੰਜਾਹ (੧੯੫੦) ਵਿਚ ਬਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਹ ਪੰਗਤੀਆਂ ਇਕ ਸਾਹ ਵਿਚ ਇਕ-ਇਕ ਪੰਗਤੀ ਕਰਕੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਬੋਲਣੀਆਂ ਹਨ । ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਗੀ ਉੱਚੀ ਸੁਰ ਵਿਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਅੱਖਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿਚ ਅੱਖਰ ਘੱਟ ਚੱਲਦੇ ਹੋਣ, ਦੂਜੀ ਜਮਾਤ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੀਆਂ ਜਮਾਤਾਂ ਵਾਸਤੇ, ਜਾਂ ਜੋ ਬੋਲਣ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਣ । ਇਹ ਅੱਖਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ੨੦ ਮਿੰਟ ਬੋਲਣੇ ਹਨ । ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬੋਲਣੇ ਹਨ ।

ਬੁੱਲ੍ਹਾ ਗੁੱਲ੍ਹਾ ਜੁੱਲ੍ਹਾ ਡੁੱਲ੍ਹਾ ਦੁੱਲ੍ਹਾ ।

ਹੁੱਲ੍ਹਾ ਕਿੱਲ੍ਹਾ ਪੁੱਲ੍ਹਾ ਚਿੱਲ੍ਹਾ ਤਿੱਲ੍ਹਾ ।

ਮੰਤ੍ਰੁੰ ਜੰਤ੍ਰੁੰ ਤ੍ਰਾਣੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ਸ੍ਰੇਣੰ ।

ਕ੍ਰੀਣੰ ਚਕ੍ਰੰ ਬਕ੍ਰੰ ਛਤ੍ਰੰ ਘ੍ਰਾਣੰ ।

ਸਵੱਲਾ ਕੁਵੱਲਾ ਅਵੱਲਾ ਘੜੱਲਾ ।

ਕੁਲੱਲਾ ਦੁਵੱਲਾ ਦੁਕੱਲਾ ਉਲੱਲਾ ।

ਅਨੰਦੰ ਅਨੰਤੰ ਅਮੰਡੰ ਅਦੰਡੰ ।

ਪ੍ਰਚੰਡੰ ਅਖੰਡੰ ਬਜੰਤ੍ਰੰ ਖੰਡਣੰ ।

ਮੰਤ੍ਰਣੰ ਤੰਤ੍ਰਣੰ ਜੰਤ੍ਰਣੰ ਜੰਗਮੰ ।

ਸਰਬੱਗਾ ਸਰਬੱਤਾ ਤਰਬੱਲੀ ਦੁਲੱਛਣਾ ।

ਪਾਠ ਇੱਕੀਵਾਂ (੨੧)

ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ

ਐਤਵਾਰ, ਸੋਮਵਾਰ, ਮੰਗਲਵਾਰ, ਬੁੱਧਵਾਰ,
ਵੀਰਵਾਰ, ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ, ਸ਼ਨੀਵਾਰ।

ਛੇ ਰੁੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇਸੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ

ਬਸੰਤ,	→	ਚੇਤ, ਵਿਸਾਖ,
ਗ੍ਰੀਖਮ (ਗਰਮੀ),	↓	ਜੇਠ, ਹਾੜ,
ਪਾਵਸ (ਬਰਸਾਤ),	↓	ਸਾਵਣ, ਭਾਦਰੋਂ,
ਸਰਦ,		ਅਸ਼ੂ, ਕੱਤਕ,
ਹਿਮ,		ਮੱਘਰ, ਪੋਹ
ਸਿਸਰ (ਪਤਝੜ)		ਮਾਘ, ਫੱਗਣ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ

ਜਨਵਰੀ	ਫਰਵਰੀ	ਮਾਰਚ	ਅਪ੍ਰੈਲ
ਮਈ	ਜੂਨ	ਜੁਲਾਈ	ਅਗਸਤ
ਸਤੰਬਰ	ਅਕਤੂਬਰ	ਨਵੰਬਰ	ਦਸੰਬਰ।

ਚਾਰ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ

ਪੂਰਬ	ਪੱਛਮ	ਉੱਤਰ	ਦੱਖਣ
------	------	------	------

ਪਾਠ ਬਾਈਵਾਂ (੨੨)

ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ

ਪਹਿਲੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ।
 ਦੂਸਰੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ।
 ਤੀਸਰੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ।
 ਚੌਥੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ।
 ਪੰਜਵੀਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ।
 ਛੇਵੀਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ।
 ਸਤਵੀਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ।
 ਅਠਵੀਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ।
 ਨੌਵੀਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ।
 ਦਸਵੀਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ।
 ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਪਾਠ ਤੇਈਵਾਂ (੨੩)

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ
 ਪਿਆਰੇ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ।
 ਪਿਆਰੇ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ।
 ਪਿਆਰੇ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ।
 ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਜੀ।
 ਪਿਆਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ।

ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ
 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ।
 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ।
 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ।
 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਜੀ।

ਪਾਠ ਚੌਵੀਵਾਂ (੨੪)

ਪੰਜਾਂ ਤਖ਼ਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ
 ੧. ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ (ਪੰਜਾਬ) ।

੨. ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਜੀ, ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ (ਬਿਹਾਰ)।
੩. ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ (ਪੰਜਾਬ)।
੪. ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਾਂਸ਼ੀ, ਸਾਬੋ ਕੀ ਤਲਵੰਡੀ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ (ਪੰਜਾਬ)।
੫. ਤਖ਼ਤ ਸਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਨਾਂਦੇੜ (ਮਹਾਂਰਾਸ਼ਟਰ)।

ਚਾਰ ਧਾਮ

ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ। (ਪਾਕਿਸਤਾਨ)
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ। (ਪੰਜਾਬ)
 ਸ੍ਰੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ। (ਪੰਜਾਬ)
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ। (ਪੰਜਾਬ)

ਪਾਠ ਪੱਚੀਵਾਂ (੨੫)

ਪੰਜ ਕਕਾਰ

੧. ਕੇਸ	੨. ਕੰਘਾ	੩. ਕੜਾ
੪. ਕ੍ਰਿਪਾਨ	੫. ਕਛਹਿਰਾ	

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਹਰ ਗੁਰਸਿੱਖ ਮਾਈ ਭਾਈ ਪੰਜ ਕਕਾਰ ਧਾਰ ਕੇ ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ।

ਹਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਵਾਸਤੇ ਪੰਜਾਂ ਕਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਹਿਤ
ਰੱਖਣੀ ਅਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤੇ ਕੁਰਹਿਤਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ।

ਚਾਰ ਬੱਜਰ ਕੁਰਹਿਤਾਂ

ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਣੀ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਛਕ ਕੇ ਪੰਜਾਂ ਕਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਹਿਤ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਉਹ ਚਾਰ
ਬੱਜਰ ਕੁਰਹਿਤਾਂ ਤੋਂ ਸਦਾ ਬਚਣ ।

ਚਾਰ ਬੱਜਰ ਕੁਰਹਿਤਾਂ ਇਹ ਹਨ :-

੧. ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨੀ ।
੨. ਮਾਸ ਖਾਣਾ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣੀ ।
੩. ਤਮਾਕੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ।
੪. ਪੁਰਸ਼ ਨੇ ਪਰ-ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਪਰ-
ਪੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਕਰਨਾ ।

ਪਾਠ ਛੱਬੀਵਾਂ (੨੬)

ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ

ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਜਾਓ । ਅਧਿਆਪਕ ਜੀ ਦਾ
ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੋ । ਆਪਣੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਭਲੇ
ਬਾਲਕ ਬਣ ਕੇ ਬੈਠੋ । ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਓ ।
ਛੁੱਟੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਿੱਧੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਓ । ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ
ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਝਗੜਾ ਨਾ ਕਰੋ ।

ਵਿੱਦਿਆ ਉੱਤਮ ਗੁਣ ਹੈ, ਗੁਣ, ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਕੰਮ
ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਵਿੱਦਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਪੜ੍ਹੋ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼
ਪੜ੍ਹੋ । ਅੱਖਰ ਸੁੰਦਰ ਲਿਖੋ, ਲਿਖਾਰੀ ਬਣੋ । ਪੁਸਤਕ
ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਦੂਰ ਰੱਖ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ । ਮਾਸਟਰ
ਜੀ ਤੋਂ ਸੰਥਿਆ ਲੈ ਕੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ । ਘਰ
ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ । ਲੰਮੇ ਪੈ ਕੇ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ, ਇਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਬੈਠ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ ।
ਜਿਸ ਪਾਸੋਂ ਇਕ ਅੱਖਰ ਵੀ ਸਿੱਖੋ, ਉਸ ਦਾ ਗੁਣ ਨਾ
ਭੁਲਾਓ ।

ਪਾਠ ਸਤਾਈਵਾਂ (੨੭)

ਖੇਡਣਾ

ਸਰੀਰ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਲਈ ਖੇਡਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ । ਪਰ
ਪੜ੍ਹਨ ਵੇਲੇ ਪੜ੍ਹੋ ਤੇ ਖੇਡਣ ਵੇਲੇ ਖੇਡੋ । ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ
ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰੱਖੋ ਤੇ ਖੇਡੋ । ਮਿੱਟੀ ਘੱਟੇ ਵਿਚ ਖੇਡਣ
ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਮੈਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਖੇਡ ਅਜਿਹੀ ਖੇਡੋ ਜਿਸ
ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ । ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ
ਜਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਨਾ ਕਰੋ ਤੇ ਰੌਲਾ ਨਾ ਪਾਉ । ਖੇਡ ਨੂੰ ਖੇਡ
ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਖੇਡੋ । ਬਦਲੇ ਜਾਂ ਲੜਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ
ਨਾਲ ਨਾ ਖੇਡੋ ।

ਪਾਠ ਅਠਾਈਵਾਂ (੨੮)

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ

ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਬਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਖਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਥ ਮੂੰਹ ਧੋ ਲਵੋ। ਬੁਰਕੀ ਛੋਟੀ ਪਾਓ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿੱਥ ਕੇ ਖਾਓ। ਭੁੱਖ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਖਾਓ। ਭੁੱਖ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਵੀ ਲੋਭ ਕਰਕੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੋਜਨ ਨਾ ਖਾਓ। ਬਹੁਤਾ ਖਾਣ ਨਾਲ ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਖਾਣ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕਈ ਰੋਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਰੀਰ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਣ ਨਾਲ ਹੀ ਦੇਹ ਅਰੋਗ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਾ ਤੇਜ਼ ਮਿਰਚ ਮਸਾਲੇ ਤੇ ਬਹੁਤੀਆਂ ਤੱਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਤਸੀਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾ ਖਾਓ। ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਣ ਨਾਲ ਪੇਟ ਅੰਦਰ ਕਈ ਰੋਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਸਰੀਰ ਜਾਂ ਮਿਹਦੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ਕ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਛਕੋ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛਕਣ ਲੱਗਿਆਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਛਕੋ। ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁਲੀ (ਕੁਰਲੀ) ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੋ। ਜੇ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਉ। ਵੰਡ ਖਾਣਾ ਉੱਤਮ ਗੁਣ ਹੈ। ਜੂਠ ਨਾ ਖਾਓ, ਜੂਠ ਖਾਣ ਨਾਲ ਵੀ ਕਈ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਲੋਭ ਨਾ ਕਰੋ।

ਪਾਠ ਉਨੱਤੀਵਾਂ (੨੯)

ਬੋਲ ਚਾਲ

ਜੋ ਕੁਝ ਬੋਲੋ, ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਤੇ ਸੱਚ ਬੋਲੋ, ਅਜਾਈਂ
ਜਾਂ ਮਤਲਬ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਨਾ ਬੋਲੋ । ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲੋ । ਝੂਠ
ਬੋਲਣਾ ਪਾਪ ਹੈ । ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਵਿਚ
ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ । ਦੂਜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਟੋਕੋ ।
ਬਹੁਤੀ ਉੱਚੀ ਨਾ ਬੋਲੋ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇ ।
ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਮਖੌਲ ਨਾ ਕਰੋ । ਆਦਰ-ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ
‘ਜੀ’ ਆਖ ਕੇ ਬੁਲਾਓ । ਛੋਟਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ
ਬੁਲਾਓ । ਜੇ ਹਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਮਖੌਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹਾ
ਕਰੋ ਜਿਸ ਦੇ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਹੋਵੇ ।
ਪਰਾਈ ਵਸਤੂ ‘ਤੇ ਮਨ ਨਾ ਡੁਲਾਓ । ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਰਾਉਣ
ਜਾਂ ਖੋਹਣ ਦਾ ਕਦੀ ਵੀ ਮਨ ਵਿਚ ਖਿਆਲ ਨਾ ਕਰੋ ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾੜੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਪੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਚੋਰੀ
ਆਦਿਕ ਮਾੜੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੰਨ ਘਟਦੇ ਹਨ ।
ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾ
ਦਿਉ ।

ਪਾਠ ਤੀਹਵਾਂ (੩੦)

ਅਮੋਲਕ ਬਚਨ

੧. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜਾਣੋ, ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸਰਾ ਸਮਝੋ।
੨. ਜੰਗਲ-ਮੈਦਾਨ ਜਾਉ ਤਾਂ ਹੱਥ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਮਾਂਜੋ ਅਤੇ ਦੰਦ ਰੋਜ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ।
੩. ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਪੰਜ ਇਸ਼ਨਾਨਾ ਜਰੂਰ ਕਰੋ।
੪. ਆਪਣੇ ਬਸਤਰ ਤੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਰੱਖੋ, ਜੋ ਕੰਮ ਅੱਜ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਲ੍ਹ ਤੇ ਨਾ ਛੱਡੋ।
੫. ਆਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਦੀ ਟਹਿਲ-ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣਾ ਭਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਲੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਉੱਦਮ ਜਰੂਰ ਕਰੋ।

੬. ਜਿਹੜਾ ਇਨਸਾਨ ਕਿਸੇ ਦਾ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਵੀ ਨਾ ਕਰੇ ।
੭. ਜਿਹੜਾ ਪੁਰਸ਼ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।
੮. ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ ਬਲ ਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਿਉ । ਹਰੇਕ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰੋ । ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਜਾਣੋ ।
੯. ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣ ਅਪਨਾਉਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਔਗੁਣਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਗੁਣ ਹੈ ।
੧੦. ਵਿੱਦਿਆ ਇਕ ਚਾਨਣ ਮੁਨਾਰਾ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਹੈ । ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਵਿੱਦਿਆ ਮੁੱਕਦੀ ਨਹੀਂ, ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।
੧੧. ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਅਤੇ ਪਰਾਏ ਔਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਪਟ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਕੇ ਰੱਬ ਦੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਵੋ । ਨਾ ਕਿਸੇ

ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੋ ਤੇ ਨਾ ਸੁਣੋ, ਨਿੰਦਾ ਸੱਚੀ ਹੋਵੇ
ਭਾਵੇਂ ਝੂਠੀ, ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਤੇ ਸੁਣਨ ਨਾਲ
ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੁਭ ਗੁਣ ਨਾਸ ਹੋ ਕੇ ਅੰਦਰ ਅੰਗੁਣ
ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੰਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ
ਕਰਨਾ ਹੀ ਨਿੰਦਾ ਹੈ ।

੧੨. ਚੰਗੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਚੰਗੀ
ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਮੂਰਖ ਦੀ ਕੁਸੰਗਤ
ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੁਖਦਾਈ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ।

੧੩. ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੀ ਗਲਤੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਰਾਪ ਵਾਲਾ
ਬਚਨ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਬਹੁਤ
ਵੱਡਾ ਗੁਣ ਹੈ, ਇਹ ਗੁਣ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਧਾਰਨ
ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

੧੪. ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ
ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੀ
ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ । ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਹੀ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰੋ ।

੧੫. ਸਾਰੀ ਦਿਹਾੜੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਿਤਨੀ
ਤਾਕਤ ਖਰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਨ
ਨਾਲ ਹੀ ਉਤਨੀ ਤਾਕਤ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

੧੬. ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਜੀਭ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਵੇਖਣ ਤੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉ, ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕੋ । ਮਨ ਕਰ ਕੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਾ ਸੋਚੋ ।

੧੭. ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਾਸਵੰਤ ਹੈ । ਪਾਪਾਂ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ । ਪਾਪਾਂ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖ ਨਰਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਦੁੱਖ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ।

੧੮. ਜਿਹੜਾ ਬੰਦਾ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਉਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਲਈ ਸੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

੧੯. ਮਨੁੱਖ ਜਿਤਨਾ ਯਤਨ ਧਨ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਸੌਂਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਯਤਨ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

੨੦. ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਗੁਰ-ਫਤਹਿ ਬੁਲਾਉ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰ-ਫਤਹਿ ਬੁਲਾ ਕੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੋ ।

੨੧. ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਉ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ

ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਗੁਰ-ਫਤਹਿ ਬੁਲਾ ਕੇ ਸਤਿਕਾਰ
ਕਰੋ । ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਭਲੇ
ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਜ਼ਰੂਰ
ਕਰੋ ।

੨੨. ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖਾ
ਜਨਮ ਸਫਲਾ ਕਰੋ ਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿਮਰਤਾ
ਲਿਆਉ ਕਿ ਇਹ ਸੁਭ ਕੰਮ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ।
ਹੰਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੁੰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਨਾ
ਕਰੋ ।

੨੩. ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਹਾ ਤਾਂ ਹੀ
ਹੈ, ਜੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਨ
ਕਰੇ ਤੇ ਅੰਗੁਣਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ਅਤੇ
ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ
ਮੰਨੇ । ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੀ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

੨੪. ਜੋ ਬੱਚੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਸੇਵਾ
ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਤੀਬ੍ਰਤਾ ਬੀਬੀ
ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ, ਪਤੀਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਮੰਨ ਕੇ ਤੇ

ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਜਗਿਆਸੂ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਫਲ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾਂ ਵਧ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ।

੨੫. ਹਜ਼ਾਰ ਜਨਮ ਧਾਰ ਕੇ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਜਿਤਨਾ ਫਲ ਹੈ, ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਤਨਾ ਫਲ ਇੱਕੋ ਜਨਮ ਵਿਚ ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਸਾਰੀਆਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਬਚਨ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਜਾਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਕੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ । ਇਹ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁਭ ਕੰਮ ਮੈਥੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਕਰਾਇਆ ਹੈ । ਹੰਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਔਗੁਣ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਮਾਈ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

੨੬. ਵਡਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸਕਪਟ ਤੇ ਮਨ ਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰੋ । ਨਿਸਕਪਟ ਮਨ

ਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਹੀ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਔਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਸਾਰੀਆਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਹੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ । ਔਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਹੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

੨੭. ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਨੇ ਉੱਤਮ ਮਨੁੱਖਾ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਚੌਰਾਸੀ ਲੱਖ ਜੂਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ । ਇਸ ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਵਜੋਂ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

੨੮. ਆਪਣੇ ਸਿਮਰਨ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਰੋ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੰਕਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ । ਇਹ ਸੋਚੋ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਥੋਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਆਪ ਸਿਮਰਨ ਕਰਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੇ ਹੰਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਿਮਰਨ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

੨੯. ਹਰ ਰੋਜ਼ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਢਾਈ ਘੰਟੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਜਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਨ ਰਾਤ ਦੇ

੨੪ ਘੰਟਿਆਂ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਢਾਈ ਘੰਟੇ ਬਣਦੇ ਹਨ । ਵੱਧ ਸਿਮਰਨ ਜਿਤਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਭਲਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਨੂੰ ਦਸਵੰਧ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

੩੦. ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੁਝ ਕੁ ਸਮਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਬੋਲ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਾਉਣ। ਸਵੇਰੇ ਉਠਾਉਣ ਲੱਗਿਆਂ ਵੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਾਉਣ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੁਆਉਣ ਲੱਗਿਆਂ ਵੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਸੁਆਉਣ।

੩੧. ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਵਸਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮੂਹ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੋ ਕੇ ਜੀਵ ਦਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

੩੨. ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਅਦਬ-ਸਤਿਕਾਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰੋ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਿਆ ਕਰੋ।

੩੩. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਣ, ਜੋੜੇ ਪਿਛਾਂਹ ਲਾਹ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੋ।
੩੪. ਧਾਰਮਿਕ ਪੋਥੀਆਂ ਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੋ, ਜੂਠੇ ਹੱਥ ਨਾ ਲਾਓ, ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੋੜਾ ਪਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹੋ। ਨੀਵੇਂ ਥਾਂ ਜਾਂ ਪੈਂਦ ਵੱਲ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਸਿਰਹਾਣੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਉੱਚੇ ਥਾਂ, ਸਾਫ਼ ਕੱਪੜਾ ਵਿਛਾ ਕੇ ਰੱਖੋ, ਉੱਪਰੋਂ ਸਾਫ਼ ਬਸਤਰ ਨਾਲ ਢੱਕ ਕੇ ਰੱਖੋ। ਧਾਰਮਿਕ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੈਂਦ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਨਾ ਲਾਓ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਵੱਲ ਵੀ ਪਿੱਠ ਨਾ ਕਰੋ।
੩੫. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੱਥਾ ਨਾ ਟੇਕੋ, ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਬੁਲਾ ਕੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੋ।
੩੬. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ੁਰਾਬਾਂ ਲਾਹ ਕੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਧੋ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਕਰੋ।

ਪਾਠ ਇਕੱਤੀਵਾਂ (੩੧)

ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ

ਸਤਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਇਕ ਸਿੱਖ ਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, “ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ! ਗਰੀਬ ਸਿੱਖ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ ਸਫਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ?” ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਵਕਤ ਚੇਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਯਥਾ ਸ਼ਕਤ ਭੇਟਾ ਅਰਪਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।”

ਇਸ 'ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਾਖੀ ਸੁਣਾਈ। ਇਕ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਇਕ ਗਰੀਬ ਸਿੱਖ ਤੇ ਸਿੱਖਣੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਮਿਹਨਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰ ਕੇ ਮਸਾਂ-ਮਸਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਇਕ ਚਿੜਾ ਤੇ ਚਿੜੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੇ ਸਿੱਖ ਤੇ ਸਿੱਖਣੀ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜੂਨ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਗਰੀਬ ਵੇਖ ਕੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੀ

ਗਰੀਬੀ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਈ ਹੋਈਏ ।

ਜਿਹੜਾ ਅੰਨ ਉਹ ਖਾਣ ਵਾਸਤੇ ਸੁਕਣੇ ਪਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਅੰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਚੁੰਝ ਭਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਰਸਦ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਦਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕੁ ਸਮਾਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥ ਹੋ ਗਏ ।

ਸਿੱਖ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛਪਰੀ ਢਾਹ ਕੇ ਪੱਕਾ ਘਰ ਬਣਾ ਲਿਆ । ਚਿੜੇ ਤੇ ਚਿੜੀ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਆਲ੍ਹਣਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ । ਉਹ ਉਥੋਂ ਚਲੇ ਗਏ । ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਪੈਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ । ਕਿਰਤ ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਪੈਣੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ । ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ । ਉਹ ਫਿਰ ਗਰੀਬ ਹੋ ਗਏ ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ, “ਜੋ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਛਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਮਿਤ ਪਦਾਰਥ ਅਰਪਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਵਧਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ । ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ।”

ਪਾਠ ਬੱਤੀਵਾਂ (੩੨)

ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਬੋਲਣ ਦਾ
ਤਰੀਕਾ (ਗਿਣਤੀ)

੧ ਇਕ	੧੬ ਸੋਲਾਂ	੩੧ ਇਕੱਤੀ
੨ ਦੋ	੧੭ ਸਤਾਰਾਂ	੩੨ ਬੱਤੀ
੩ ਤਿੰਨ	੧੮ ਅਠਾਰਾਂ	੩੩ ਤੇਤੀ
੪ ਚਾਰ	੧੯ ਉੱਨੀ	੩੪ ਚੌਤੀ
੫ ਪੰਜ	੨੦ ਵੀਹ	੩੫ ਪੈਂਤੀ
੬ ਛੇ	੨੧ ਇੱਕੀ	੩੬ ਛੱਤੀ
੭ ਸੱਤ	੨੨ ਬਾਈ	੩੭ ਸੈਂਤੀ
੮ ਅੱਠ	੨੩ ਤੇਈ	੩੮ ਅਠੱਤੀ
੯ ਨੌਂ	੨੪ ਚੌਵੀ	੩੯ ਉਨਤਾਲੀ
੧੦ ਦਸ	੨੫ ਪੱਚੀ	੪੦ ਚਾਲੀ
੧੧ ਗਿਆਰਾਂ	੨੬ ਛੱਬੀ	੪੧ ਇਕਤਾਲੀ
੧੨ ਬਾਰਾਂ	੨੭ ਸਤਾਈ	੪੨ ਬਤਾਲੀ
੧੩ ਤੇਰਾਂ	੨੮ ਅਠਾਈ	੪੩ ਤ੍ਰਿਤਾਲੀ
੧੪ ਚੌਦਾਂ	੨੯ ਉਨੱਤੀ	੪੪ ਚੁਤਾਲੀ
੧੫ ਪੰਦਰਾਂ	੩੦ ਤੀਹ	੪੫ ਪੈਂਤਾਲੀ

੪੬ ਛਿਆਲੀ	੬੪ ਚੌਹਠ	੮੨ ਬਿਆਸੀ
੪੭ ਸੰਤਾਲੀ	੬੫ ਪੈਂਹਠ	੮੩ ਤ੍ਰਿਆਸੀ
੪੮ ਅਠਤਾਲੀ	੬੬ ਛਿਆਹਠ	੮੪ ਚੌਰਾਸੀ
੪੯ ਉਣੰਜਾ	੬੭ ਸਤਾਹਠ	੮੫ ਪੰਜਾਸੀ
੫੦ ਪੰਜਾਹ	੬੮ ਅਠਾਹਠ	੮੬ ਛਿਆਸੀ
੫੧ ਇਕਵੰਜਾ	੬੯ ਉਨੱਤਰ	੮੭ ਸਤਾਸੀ
੫੨ ਬਵੰਜਾ	੭੦ ਸੱਤਰ	੮੮ ਅਠਾਸੀ
੫੩ ਤ੍ਰਿਵੰਜਾ	੭੧ ਇਕੱਤਰ	੮੯ ਉਨਾਨਵੇਂ
੫੪ ਚੁਰੰਜਾ	੭੨ ਬਹੱਤਰ	੯੦ ਨੱਬੇ
੫੫ ਪਚਵੰਜਾ	੭੩ ਤਿਹੱਤਰ	੯੧ ਇਕਾਨਵੇਂ
੫੬ ਛਪੰਜਾ	੭੪ ਚੁਹੱਤਰ	੯੨ ਬਾਨਵੇਂ
੫੭ ਸਤਵੰਜਾ	੭੫ ਪੰਝੱਤਰ	੯੩ ਤ੍ਰਾਨਵੇਂ
੫੮ ਅਠਵੰਜਾ	੭੬ ਛਿਹੱਤਰ	੯੪ ਚੁਰਾਨਵੇਂ
੫੯ ਉਨਾਹਠ	੭੭ ਸਤੱਤਰ	੯੫ ਪਚਾਨਵੇਂ
੬੦ ਸੱਠ	੭੮ ਅਠੱਤਰ	੯੬ ਛਿਆਨਵੇਂ
੬੧ ਇਕਾਹਠ	੭੯ ਉਣਾਸੀ	੯੭ ਸਤਾਨਵੇਂ
੬੨ ਬਾਹਠ	੮੦ ਅੱਸੀ	੯੮ ਅਠਾਨਵੇਂ
੬੩ ਤ੍ਰੇਹਠ	੮੧ ਇਕਿਆਸੀ	੯੯ ਨਤ੍ਰਿਨਵੇਂ
		੧੦੦ ਸੌ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅੰਕ ਗਿਣਤੀ

1	11	21	31	41	51	61	71	81	91
2	12	22	32	42	52	62	72	82	92
3	13	23	33	43	53	63	73	83	93
4	14	24	34	44	54	64	74	84	94
5	15	25	35	45	55	65	75	85	95
6	16	26	36	46	56	66	76	86	96
7	17	27	37	47	57	67	77	87	97
8	18	28	38	48	58	68	78	88	98
9	19	29	39	49	59	69	79	89	99
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਮਲ ਅਖਾੜੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਅਸਥਾਨ
ਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਮਲ ਅਖਾੜੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ,
ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਸੰਥਿਆ ਕਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਮਹਿਤਾ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੰਥਿਆ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਮਹਿਤਾ)

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਮਹਿਤਾ) ਵਿਖੇ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀ

ISBN 978-0-9554587-1-2

9 780955 458712 >